

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине** Небојша Марковић,
- **пуномоћници оштећених** Наташа Кандић и Марина Кљајић,
- **сви оптужени,**
- **и браниоци:**
 - адв. Бранкица Мајкић - бранилац опт. Деветака и Девчића,
 - адв. Градимир Налић - бранилац опт. Радојчића,
 - адв. Војислав Вукотић - бранилац опт. Крњајића,
 - адв. Бранко Лукић - бранилац опт. Миодрага Димитријевића и Влајковића,
 - адв. Јасмина Живић - бранилац опт. Перића,
 - адв. Бранко Димић, бранилац опт. Јосиповића,
 - адв. Гордана Живановић - бранилац опт. Јована Димитријевића,
 - адв. Слободан Живковић - бранилац оптужених Стојановића и Бачића,
 - адв. Бранислава Фурјановић, бранилац оптужених Косијера и Стевановића,
 - адв. Радослав Шошкић, бранилац опт. Николајидиса.

Приступили су и сведоци Драган Николић, Радивоје Мојсиловић и Александар Драгојловић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **ОДРЖИ.**

Претрес је **ЈАВАН.**

Главни претрес **се наставља** у 14 часова и 45 минута.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Госпођо председнице већа, ја ћу две молбе имам за Вас и веће. Прва молба је да ме ослободите када дође адвокат Марија Ивановић, јер имам неку другу неодложну обавезу, она је на путу већ овамо. И друго, ја молим веће да ме извини, ја још једном морам да одоустанем од сведока, још од једног сведока, од сведока Мирјане Кукић. Суд иначе, а и ја сам имао проблем да је контактира уопште. На крају када сам контактирао заиста сам схватио да нема релевантних сазнања која би одбрани била од значаја, па молим да допустите да повучем тај предлог за саслушање. Она је требала, чини ми се, у четвртак да буде саслушана. Ето то су те две ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто смо ми звали тог сведока, ја ћу сада да одмах донесем решење да се отклања извођење доказа, да бисмо је обавестили да не долази.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јавићу јој и ја телефоном, хвала.

Бранилац оптуженог Милана Радојчића, адвокат Градимир Налић изјављује да одустаје од саслушања сведока Мирјане Кукић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Отклања се извођење доказа саслушањем сведока Мирјане Кукић,

те сведока обавестити да не долази на претрес заказан за 16. јуни 2011. године.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ићи ћемо прво са овим сведоком што станује најдаље у Ужицу, а ови су из Ваљева, сведок Драган Николић.

Добро, значи у четвртак овај Лазар Танасић послао нам је допис да није у могућности да дође. Остаје само овај сведок Рајко Ловрић.

СВЕДОК ДРАГАН НИКОЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Николићу.

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци, име оца?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Од оца Божидара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Сада сам пензионер, а економиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Економиста сада у пензији. Где сте рођени?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Милићево Село, Пожега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен у селу Милићево, Пожега. Година рођења?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: 09.04.1942. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1942. године, где станујете?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Београд, Јурија Гагарина 45 стан 25.

Сведок Драган Николић, од оца Божидара, по занимању економиста, сада у пензији, рођен у месту Милићево Село, Пожега, дана 09.04.1942. године, са пребивалиштем у Београду, ул. Јурија Гагарина 45/25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству са оптуженима у нашем предмету, Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете, господине Николићу, саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године и ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила при нападу, затим у овом периоду, убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва и страдање цивила приликом догађаја на такозваном минском пољу. Вас је одбрана Љубана Деветака предложила за сведока, па ћете испричати суду, шта је у вези овога што је предмет оптужбе Вама познато, јесте ли били у том периоду у селу, а ако сте били, у ком својству, све што знате у вези овога, значи октобар-новембар 1991. година, Ловас. Можете да седнете ако има столица, бићете ближе микрофону.

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Ако не смета, стајаћу још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: И пре мог доласка у «Уљарицу» Београд од 1970. године прошлог века, моја је фирма радила са пољопривредним организацијама читаве бивше Југославије, а посебно Славоније. Послове мојим доласком у «Уљарицу» од 1973. па даље, послове надзора, аprobација, квалитетног преузимања робе са тог подручја, водила је Пољопривредна станица Вуковар, чији је директор био Мирослав Римар. Ово спомињем због тога, што је негде половином октобра 1991. године споменути Мирослав дошао у «Уљарицу» са Љубаном Деветаком и возачем мислим да се зове Мирко, презиме не могу да се сетим и представио Деветака као директора задруге «Ловас». Рекао ми је да има две молбе – прва, јесења сетва, нема нафте, као станица и ранијим организацијама да се помогне и да помогнемо у набавци пет, шест крава за село. Тада ме је и упознао, понављам са Деветаком и представио га као директора задруге «Ловас».

За испоруку нафте за сетву дат је налог тада и она је испоручена за наредних два, три дана, не сећам се у ком року, а за краве сам рекао, морам питати ПКБ «Долово», «Тамиш» ко је спреман да прода и имаћете одговор за седам дана, јавите се да знате да ли да долазите или не. Пет, шест дана након тога, јавља се Деветак, мислим из Шида, јер сам му рекао «у Долову су обезбеђене краве, гаранција плаћања обезбеђена, можете доћи да терате». Са њим је други пут дошао значи од првог до другог доласка, исто Римар, један предрадник млад Сомборац, ако се добро сећам и Љубан Деветак. Деветак и предрадник и возач су отишли у «Долово» да преузму краве, а Римар је остао са мном. Тада ми је Римар рекао, «Драгане, знаш шта се страшно десило?», «шта?», «двадесетак људи је погинуло, десетак рањено на детелини некој», узбуђен пуно. «Када је то било?», он је рекао

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

«18.-ог», зато ми је тај датум и остао, кога се и сећам, 18.10. Одавно смо били познаници, другови и више од тога са Мирославом. Питао сам га, шта је отац његов, каже, «он није ниј излазио, у кући је, није му се ништа десило». У међувремену су се вратили Деветак и возач, узели Мирослава и отишли за Ловас.

У вези тога из те приче, то ми је, из тог времена, то ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Ви у овом периоду нисте ни били у Ловасу?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: У периоду после 1991. јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у овом периоду који је предмет наше оптужбе, октобар, новембар 1991. године, нисте били у Ловасу?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Ја сам у време, значи пре Нове године сам био у Ловасу, ишао да посетим оца овога Мирослава. Е мислим да је децембар, али то после овог догађаја, пре Нове године јесам ишао и посетио оца Римара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите колегинице.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан, господине Николићу, ја сам Бранкица Мајкић, адвокат, бранилац Љубана Деветака и Милана Девчића у овом поступку. Ми смо Вас и предложили за сведока, управо знајући да у време које обухвата оптужница нисте били ту, али да сте у то време упознали Деветака. Да ли можете само да ми прецизније кажете, коју сте Ви у «Уљарицама» функцију обављали у то време?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Од 1977. до 2002. године генерални директор «Уљарица».

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Господина Римара сте рекли да сте знали као човека који је радио у Вуковару

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Био је директор, претходник његов исто који је радио са «Уљарицом», после је Римар директор, мислим да се звала Пољопривредна станица «Вуковар» у Вуковару.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А у време, односно у периоду о којем оптужница говори, значи то када долази са Љубаном, да ли знате тада где је радио?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Ја по сећању.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је радио у Ловасу или у Вуковару, то Вас питам?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Не, у Вуковару, у Вуковару и мислим да је још увек био директор станице у Вуковару, али у Вуковару је радио.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми, шта је он по националности био?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Право да Вам кажем, ја сам касније сазнао, а дружили се двадесет година, нисмо то расправљали. Касније после недаће ове, Хрват је био.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте сазнали, други, како сте рекли, Владимир Сомборац, предрадник, шта је он био по националности?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А где је он радио?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Ја сам њега из Ловаса, радника, све ове сем Мирослава сам упознао касније у Ловасу.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, када долазе Римар и Љубан Деветак први пут код Вас, ако можете да се сетите, објаснили сте траже нафту, траже краве, јесу представили, какво је то стање у селу, зашто је њима то све потребно?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Овај, они ни светла нису имали.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Била им је потребна Ваша помоћ?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Ни хране, ни нафте, о светлу ни размишљања, тако су представили.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро и Ви сте њима, како сам разумела, изашли у сусрет, доставили им ту тражену нафту и касније, објашњавате, ове краве. Да ли можете да се сетите, како је вршено плаћање, да кажем, између та два предузећа, како су измирили они то?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: То је почетак, они су тада, Љубан је искористио Мирослава да, знајући да Мирослав мене зна, да ту помогне организација задрузи Ловас и то је први сусрет. Међутим даљих година укупна производња истина, али и сви вишкови, и житарица и уљарица, Ловас је испоручиовао «Уљарици» и не само овај посао, него и сви други, где су испоручени, Ловас набавио тракторе, комбајне и све те испоруке задужио код банке, уз гаранцију «Уљарице». Све те испоруке и сви ти кредити су робно намирени, тако да смо по можда ту године 1998., не сећам се, углавном, повратком ранијег директора у Ловас, Рендулић мислим да се зове, ја сам са мојим сарадником који је био задужен за Славонију, односе, отишао, тражио да се сравне књиге и отишао и рачуновође и «Уљаричине» и њихове су сравнили књиге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате тако детаљно.

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Хоћу рећи да су све међусобне обавезе биле измирене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате ту 1998., то нам није нити у оптужби, ја Вас молим да, уколико имате питања за предмет оптужбе, све друго финансијско пословање задруге, можда ће то у неком другом поступку бити интересантно.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, онда ћу само да Вам поставим још једно питање, то када говорите да су се појавили после седам дана када су биле краве у Долу и тако даље, да ли сте нешто разговарали са Љубаном везано за тај догађај о коме Вам је Римар испричао, за страдање тих људи? Да ли сте нешто од њега сазнали?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: После, после јесам питао га шта је, шта се десило, причао шта је истина, не знам, минирано било, наводно, људи у бежању, налетели на детелину, ливаду неку где су стварно настрадали. Одлазио сам ја, кажем, до краја 1991., затекнем мук.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када сте били у Ловасу?

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: У Ловасу, да, ћутање. На моје инсистирање, истина и овог мог сарадника, ишли смо да видимо оца Мирослава, истина, ту у Ловасу, исто мук.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам господине Николићу, ја не бих имала више питања за Вас за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања, оптужени? Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан Драгане, оптужени Деветак Љубан. Молио бих само ако се сећаш, финансијске трансакције 1991, године, односно концем 1991. године, преко које СДК је Ловас затворио са твојом фирмом, са «Уљарицама»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Битан је одговор, зато што је задруга била коптирана и терен у Републику Србију.

Сведок ДРАГАН НИКОЛИЋ: Рачун су на Шиду водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања? Тужилац нема, остали браниоци, оптужени? Нема, пуномоћници, нико?

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете господине да идете. Следећи сведок је Радивоје Мојсиловић.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Мојсиловићу. Ваши подаци, име оца?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Радивоје, Радосав отац, Мојсиловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Радосава. Шта сте по занимању?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Дипломирани машински инжењер.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Машински инжењер, са станом у, адреса Ваша?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: 29. новембра 11, Ваљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљево, улица 29. новембра број 11, је ли тако рекосте, година рођења, место рођења?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: 29.10.1956. године, Бања Аранђеловац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1956. године у Аранђеловцу.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Бањи Аранђеловац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бањи Аранђеловац.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Село поред Аранђеловца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте у неком сродству са оптуженима Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановићем, Драганом Бачићем, Зораном Косијером, Петронијем Стевановићем, Александром Николајидисом?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, већину и не познајем, не знам ко су.

Сведок Радивоје Мојсиловић, од оца Радосава, по занимању дипломирани машински инжењер, са пребивалиштем у Ваљеву, улица 29. новембра бр.11, рођен 29.10.1956. године у Бањи Аранђеловац, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Пре него што кренете да сведочите, положићете заклетву, прочитавши тај текст који је испред Вас.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом води се кривични поступак против ових четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила приликом напада, затим, убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и страдање цивила приликом догађаја на такозваном минском пољу. Испричаћете суду, да ли сте Ви у овом периоду можда били у Ловасу, уколико сте били, како сте били, шта сте у то време радили тамо, све што Вам је познато у вези овога што је предмет оптужбе. Изволите.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Мобилисан сам мислим 05.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете,

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Обично ме боле леђа од мало дужег стајања. Значи, мобилисан сам, мислим да је то био 05. октобар на 06. ноћу, значи дошли су, покупили ме. После пар дана смо већ били у Товарнику, а потом и у Чаковцима. Да би 17. октобра негде ја мислим око подне или поподне, у раним поподневним сатима, попаковали нас у камионе и одвезли у Ловас. Отприлике, то је, колико сам ја схватио, центар села, школа, судећи по томе што смо били смештени у учионицама, значи клупе су ми познате како изгледају школске и већ са првим сумраком водник, односно командир вода Плавшић, ме је распоредио да будем испред зграде, значи на самом оном главном улазу на степеништу као стражар, пошто сам по чину војник. Значи, ту сам провео негде од 10-11 часова увече. У међувремену, значи негде можда мало пред крај смене, из зграде прекопута, значи преко улице, тачно прекопута улаза у школу, негде у висини, то је ја мислим први, други спрат, нисам потпуно сигуран, на терасу изашао је момак у униформи, буцмаст са оним пушкомитраљезом М-53 и пуцао је рафал на сунце, значи са кука. Ја сам ту залегао, почела је пуцњава са свих страна, мислим, искрено речено, не знам ни ко је пуцао, ни шта је било, није ми било јасно, ни данас ми није јасно, да би за пар минута се то утишало и онда су истрчали из наше зграде неки људи, довикивали су, викали су, све остало и све се на томе завршило. Некако у то време се завршила и смена, значи то је већ било 11 часова увече, односно 23 часа. Командир вода ме је одвео, ја мислим Плавшић исто, да м је одвео до неког потпуковника који је био у школској библиотеци. Знам, зато што је гомила књига била набацана, значи скинута са полица и бацана са стране у просторији, да објасним, шта се то десило пред зградом, каква је пуцњава била и ја сам то испричао, да би ми потпуковник рекао да сам ја ћорав и глуп и да ништа не знам, и нормално, изјурio ме је напоље. Мислим, напомињем да ја имам диоптрију -5,5 и -6,5, носим обична контактна сочива, на ратишту сам носио наочаре са том диоптријом.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

После тога сам послат на спавање, значи у учионицу, то је било негде на првом спрату, учионица при крају ходника са леве стране и само што смо легли, почела је поново пуцњава у самој згради, да би после неко рекао да је то наш стражар уплашен нечим пуцао низ ходник и да нико није повређен. Значи, тиме се и завршило то вече. Сутрадан ујутру било је неког доручка, колико се ја сећам, била је ту као ђачка кухиња, односно школска и после тога је, смо скупљени горе у ходнику, значи испод оних учионица где смо спавали и командант батаљона, мислим да је био командант батаљона Дарко Перић, је држао неки говор. Ја сам ту мало закаснио у старту као на постројавање, мада то није баш личило на постројавање, јер је било прилично хаотично и галама и све остало. Држао је говор и објашњавао како треба да идемо са неким ту локалцима у некакву акцију извиђања и да треба одмах да сиђемо доле испред школе и да ће нас повести људи који то знају. Значи цела онако гужва, било је ту неког и добацивања и свађања и свега и свачега, што ми није баш најјасније, јер, искрено речено, у целој тој чети познавао сам од раније само једног човека, пошто сам био тек досељен у Ваљево и нисам ни знао те људе, сем једног који је радио са мном у фирми у Вреоцима, односно у Лајковцу тада. Изашао сам за оном гомилом, значи низ степениште пред зграду. Та гомила је кренула око зграде према некој, са друге стране, практично, обишла око угла, практично, те зграде и ту је било неко двориште, оно ограђено са високим зидом.

Ту смо се зауставили. Неки су војници провирили унутра, значи у двориште, ту ограђено двориште. Ја сам, нормално, као и већина људи радознао, па сам и ја провирио унутра и тамо су на клупама седели више цивила, ја сада не могу да проценим да ли је то било тридесет, четрдесет, али било је више клупа и тих цивила, а на трему пред њима, значи како су били окренути лицем према трему, значи од капије, устао је један пушкомитраљез, значи стављен на оне ножице и неки војник је стајао ту поред њега, а два или три човека у униформама оним мало шареноликим, да кажем, значи који нису били као што смо имали ми ове маскирне униформе, значи оне, неки су били у СМБ униформама, неки у оним униформама, оним, не знам како би их назвао, које се навлаче преко оне оригинал униформе, то је некада војска ваљда имала, немам појма, значи прскане, мало другачије. Биле су међу тим цивилима и један од њих је ударао неком кратком палицом те цивиле. Војска је ту улазила, излазила, комешала се, ја сам отишао назад и тада сам видео на трему Дарка Перића да је ушао тамо у зграду. Ја сам онда, видео сам исто тако да је један од тих који су тукли те цивиле, убоо ножем једног старијег цивила, баш дебелог онако човека, негде у бутину, односно горњи део бутине и смучило ми се и изашао сам из дворишта, значи тамо је доста војске било ускомешано,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

збуњено, шта се дешава, никоме ништа није било јасно. После пар минута је на капију почео да излази уз галаму, значи ови цивили праћени овим људима у униформама, значи у разноразним и оним у СМБ и у оним шареним, прсканим, почела је ту нека вика, галама, кренули су. Онда колона виче, «ајте, полазите, шта чекате, треба вам позивница» и војска је доста хаотично пошла за тим људима. Ја пошто опет кажем, ја сам био у оном трећем воду, треће одељење на крају и увек сам био на зачељу, значи био сам ту негде на зачељу, ту је негде био наш командир вода, једноставно оријентисао сам се према људима које сте упамтили, које познајете и та колона је пошла од села, значи при једном благом, улицом која је ишла прилично низбрдо доле, да би после, ја мислим стотинак или пар стотина метара, тешко ми је да проценим колико је то, заиста било, овај, цивил који је био убоден ножем у ногу, застао и претпостављам да је говорио да не може даље, јер нисам био довољно близу да чујем шта је говорио, али је један од оних који су их тукли у дворишту, пришао и пуцао у њега. Убио га је ту на лицу места. Већина ту војника је већ била оно запањена, не зна шта се дешава, то се ускомешало, неки су доле викали, галамили, неки војници су мени непознати у неким оним шареним униформама трчали уз колону, низ колону, поред колоне. То је некако више личило на неки хаос него на било шта друго. Ишли смо даље тим путем кроз село, биле су неке куће оштећене поред пута, то се добро сећам и дошли смо на, практично изнад села, то је један као усек где је пут ишао левом, да кажем, испод саме оне леве стрмине и ту су горе били виногради, са леве стране, значи тако је изгледало, десно је била мала, да кажем, ливада, детелина, релативно узана, можда дуга седамдесет, осамдесет метара, није велика сигурно парцела и иза ње горе били су кукурузи, значи то је јесен била, значи жути оно све.

Доле, пошто смо ми ишли нас неколицина на самом зачељу, значи ту при крају, доле на почетку је почела опет нека вика, гурање, почели су људе да потискују доле у ту ливаду, шта ли је већ, почела је опет нека галама. Онда су, људи су се једноставно распоредили преко те ливаде, напред су ишли ови цивили, иза њих су ишли ови у овим униформама. Ко су они, да ли су били, нама је речено да су локалци, да ли су они били територијална одбрана, да ли су били добровољци, ја заиста не знам, јер нисмо се упознали са њима, нисмо имали контакте са њима, ни пре ни после. Онда иза тих пар редова њих је било нешто, наша војска, значи наших војника, онако прилично хаотично и збуњено је стајало у детелини. Нас неколицина који смо били позади сасвим, пошто смо стајали збуњени, испред нас је био онај силос који сам видео да је оштећен. Лево виногради, изнад, десно они кукурузи и прокоментарисали смо, човече, ми смо овде као у клопци, могу да нас гађају камењем и истрчали смо прекопута горе,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

нас тројица, четворица, значи преко те ливаде и изашли горе до кукуруза, да би могли да видимо ову другу страну где су виногради. И ту смо стали и у том тренутку је, чула се детонација и сви смо залегли. И онда смо видели да је то доле кроз до пута, уствари, почела је гужва и почела је пуцњава. То је трајало пар секунди, не верујем дуже, колико отприлике да се испразни оквир једног, једне пушке аутоматске и тада је неко почео да виче, «станите, да ли сте ви нормални, шта то радите». Не знам ко је то био, ја сам чуо нешто у том, да је неко хистерисао, нешто викао. Онда су ови око мене почели, «људи, шта је ово, изгинућемо, шта ћемо овде» и онда смо претрчали назад на пут, вратили се на асфалт, залегли доле према селу и ту од села се видело неко возило које је кренуло. Дошли су, ја искрено речено, не могу уопште да се сетим ко је био у том возилу, не могу да се сетим који је тип возила, само знам да је прошло неко возило, толико смо били сви у шоку. Онда смо, био је ту поред мене један исто момак кога сам после упознао, сазнао сам и како се зове, тада му нисам знао име. Човек се тресао, није могао да узме ону пушку која је ту стајала поред њега на земљи, виче, «шта ово би, људи, шта се ово дешава» и онако хаотично, већина нас се покупила и пошла ка селу.

Дошли смо горе у школу, вратили се по некој, не знам по чему, по којој логици, баш у ону собу где смо спавали у учионицу и ту смо стали и окупали се и једноставно, нико од нас није схватио шта се дешавало, шта је то било, због чега, шта се ту десило. Неки су почели да се буне, «нисмо ми дошли овде, ми смо регуларна војска, ми смо мобилисани као војници, нисмо дошли за којекакве глупости овде да гледамо и да», извињавам се. У међувремену дошли су неки момци који су из друге јединице која је ту била, ваљда исто у том селу, ваљда неколико дана раније, који су чули да су дошли неки, то су људи из Лајковца и ја сам ту време радио у погону у фирми која је у Лајковцу и знали су ме Лајковчани, дошли су да ме пронађу, да ме виде, дошао је један момак, питао ме, «шта је било». Ја причам, немам појма, човече, једноставно, нешто се ту дешава, није ми јасно ко је то и шта је то организовао. И у том тренутку је стигао опет командир вода Плавшић и позвао ме да узмем све своје оне ствари, значи ћебад и онај простирач за спавање, ранац и да пођем за њим. И одвео нас је, нас седам, осам војника из вода у амбуланту ову сеоску и тамо нам је објаснио да имамо задатак да чувамо амбуланту, да нико ту не сме да уђе, ни од наших, ни од било кога, без писменог наређења, не знам неког команданта кога ће он то препознати или шта знам како му је речено и да су ту смештени људи који су преживели доле, из оне ливаде, који су рањени. Ту је пришао нам и доктор, лекар ту сеоски који је био и замолио нас да не улазимо, да се не појавимо тамо у соби где су рањеници, да их не би узнемирили, пошто су и они у шоку. Сећам се да је, да се звао онај наш

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

боксер Слободан Качар и ту је негде био слично мојих година и мало сам причао са њим и позајмио ми је књигу, пошто сам ја у све то време, једини начин да се мало склоните, је да узмете нешто да читате, стално сам неке књиге тражио и вукао да читам. И сећам се позајмио сам од њега неку књигу и седео цело поподне ту пред амбулантом на оном, шта је био трем, у дворишту и читао ту књигу, «Ладлан», сећам се, први пут да сам читао неке од тих шпијунских романа. Онда је дошао један мештанин, ту ваљда прекопута што је живео, донео је и кафу нама који смо обезбеђивали ту амбуланту и то се сећам да ми је било баш, не могу да објасним како, попио прву шољицу кафе да нам покаже да није отровна, значи тај мештанин. Дошле су и неке жене са њим, делиле су шољице нама војницима. Потом, ту смо се мало распитали шта се налази окол. Чули смо да има једна лајковачка јединица у близини, па смо ишли, ја мислим, баш водник овај Плавшић и ја до те јединице да их упозоримо где смо, да не би случајно пуцали на нас или да се нешто не деси ноћу. Тамо је баш било доста људи из моје фирме, договорили смо се, објаснили где смо и шта смо. Међутим, како је пала ноћ, значи почела је нека ситна кишица да сипи и све то, почела је пуцњава, ту негде између нас и Лајковчана и пуцано је доста на нашу страну, значи по згради где смо се ми налазили, према тој згради, према оној шупи у дворишту. И то је било тако, отприлике већи део ноћи, значи повремено пуцњава па стане. Ми смо се договорили да не одговарамо док не видимо шта је, једноставно, били смо у заклону и нисмо имали разлога да реагујемо. Сутрадан преподне, тамо негде већ је одмакао дан, угрејало Сунце, дошла су нека два у униформама, онако скрпљени, један је имао маскирне панталоне, горе СМБ кошуљу, тако некомплетне униформе, два момка који су, за које су моји тврдили да су вероватно из добровољаца, ја не знам, не могу да будем сигуран и тражили су да уђу у амбуланту. На капији смо били колега Марко и ја, тада смо се мало ближе, уствари, тада сам му сазнао име. Нисмо им дозволили да уђу, јер смо имали такво наређење и претили су да ће нас наћи и да ће, додуше, мени су обећали да ће ми одсећи уши за то, а Марку не знам шта су претили свашта, али су се повукли, јер смо имали пушке код себе. Негде око подне је дошла нека јединица, неки други војници које ја не познајем, сменили су нас и ми смо се вратили у зграду, да би нас убрзо поаковали у камион и одвезли у Товарник, а одатле аутобусима даље у Шид. Значи, то је практично две ноћи смо провели ту у Ловасу и та два дана.

То је оно чега се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите колега Лукићу.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан, господине Мојсиловићу, ја ћу само кратко, пошто сте Ви доста тога већ испричали. Пред школом, кажете,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

закаснили сте у школи или пред школом на постројавање. Јесте ли видели Радована Влајковића?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Било је у ходнику, пардон, било је у ходнику, ту сам закаснио, значи, то је већ било почело и била је већ нека галама, али ту је Дарко, командант батаљона, објашњавао се са војницима, да је то нека акција извиђања, да ће се ићи са локалцима, јер локалци све знају и нема никаквих проблема, јер су се неки бунили зашто иду. То је оно што сам схватио из целе приче, не пред школом, у ходнику, унутра у школи

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Шта вам је речено, куда треба да идете? Да ли се сећате?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Није нам речено куда, ја бар нисам то чуо. Ја сам чуо да треба да идемо са локалцима у неку акцију извиђања, ту људи из тог краја, који знају терен, знају све и не морате ништа да бринете, идете са њима. Неки момци су се бунили, не познајем, кажем, Ваљевце слабо познајем, бунили су се и било је онако мало и непристојних речи, мислим, било је оно, ја се извињавам, али морам да цитирам оно, «немојте бити пичке ваљевске, дајте људи, будите људи, видите шта људи све знају ту, они ће вас водити», у том стилу, не могу, буквално цитирам, али то ме је мало иритирало, такав начин обраћања.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Зато ми је остало мало урезано у сећању.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Пред задругом, сада молим Вас, Ви сте кратко прешли преко тога, људи излазе, они, ко се Вама обраћа пред задругом?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Пред задругом? Нико.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Када излазе цивили.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ту је, да Вам објасним, онде пред оном капијом, стајала је војска буквално гомила, значи, неформирана, ништа, није личила на војску, стајали су и онда су почели да излазе, значи када смо нас неколико је провирило у двориште и вратили се згрожени, када смо видели шта се тамо дешава. Неки су остали краће, неки дуже, али су већина брзо ихашли и онда када је почела да излази та гомила, значи ти цивили, праћени овим, да ли су локалци, ко су, шта су, не знам, и када је почела вика, «хајте у ред, у ред, у ред», онда ми смо се повлачили назад, значи склањали се да њима направимо места, тако да ја уопште не знам ни шта ни како је било. У сваком случану се једно, као када потерате овце, мислим, највише је на то личило, искрено речено, потерате овце и онда када неко крене напред, поведе, онда сви крену за оним предводником. Тако је то највише изгледало, значи без неког реда, без неке организације и

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

то је оно, навика је навика, мислим. Ови из трећег вода, Плавшић и ови моји, остали су увек на крају, ми смо увек били на крају, увек смо сотовљени на крају и то је логично, али ту није било никаквог реда, ја сам поред себе видео човека који ради са мном у фирми, кога сам и знао, који није био из нашег вода. Чак не знам тачно ни који је вод био, али знам да није био у нашем воду, само сам га повремено сретао, разумете. Значи не могу ја сада да кажем, овај или онај, једноставно то је био хаос, то је, ови су викали, гурали, оне цивиле, цивили су се ускомешали, некако се попаковали. Ми смо се вратили назад, онда су, да ли је то било, без размишљања или она чиста људска, крдо полази, идеш за њима, не могу да објасним. Једноставно, ја нисам и данас не видим разлог како је дошло до тога, не знам како се уопште то формирало, није ми јасно.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Е сада се формира како кажете да се формира и крећете се у колони.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Крећемо се, знате како то изгледа.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: У тој колони.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Целом половином улице, тако нешто, значи прилично неуређено, значи по више људи, негде три, негде пет у реду, није то колона, значи то иде прилично неорганизовано, прилично неуређено, једноставно, мени као, ја сам техничко лице, то делује као неуређена гомила, кренули навијачи. И онда неки ту људи трче тамо, вамо, галаме, вичу, вређају, један се наврзо био на једног од тих цивила који је био обријан до главе или ћелав, шта ли је, и стално се залетао на њега и ударао га по глави, један од тих момака који је трчао дуж колоне, што је било одвратно и гледати, да се разумемо.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Е сада, ти људи што трче уз колону горе-доле, јесу то из Ваше чете?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, ниједан из наше чете није, зато што нису били у униформама као нашим. Ми смо имали, добили смо пред сам полазак, значи, када су нас мобилисали, били смо у оним СМБ униформама, али смо у касарни пред полазак добили нове униформе, оне маскирне. Ја до тада ту униформу нигде нисам видео, били су међу првим јединицама које су дошле тамо у тим униформама. Тако да те униформе код понеког је било других који су имали сличне униформе или комбинацију те униформе. Да ли је то било крадено, да ли је то, на који начин су били, не знам, али није било идентично обучених као ми. Значи, разликовали су се, неки су имали оне СМБ кошуље, некакве маскирне панталоне, неки су имали маскирне неке униформе, али мало другачије нијансе, другачији распоред шара. Неки су имали оне униформе које, ја мислим да су то некада користили падобранци, нисам сигуран, које су се навлачиле преко оне СМБ униформе, значи танке нешто, као шушкавац,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

чак и такве сам видео. Разноразних је униформи тамо било, тешко је то сада после двадесет година рећи, било је оваквих и онаквих. То су били људи који су мени, тада изгледало потпуно непознати, нисам уопште схватамо шта ми тражимо ту. Једноставно, није ми било јасно шта се дешава, ни мени, ни већини људи око мене, јер то је било оно. Чак многи људи су се бунили, био је један мали, знам добро да је носио на себи торбицу, ветеринар, шалили смо се што је ветеринар, а носи санитарлијску торбицу, они су стално говорили, «људи, шта је ово», разумете. Прво, ми међу собом се врло мало познајемо, скуили су нас. Знате када скупе екипу да игра баскет, а није, непознати, не знате ко је ко, не знате ко шта зна, ко шта ради. Значи, то је тотални хаос био, на све је личило, на војску није личило, искрено речено.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли пред школом видели Радована Влајковића тај дан?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Радована Влајковића сам видео у згради, после из зграде нисам га видео. Схватите, када имате гомилу војника, 40-50 људи у маскирним униформама са оним капама који су релативно слабо и познати, ја сам Влајковића пре тога видео само у неколико наврата, пред стројем или тако нешто, ви не можете препознати ко је ко када је окренут леђима. Чак врло често ни некога кога релативно добро познајете, када је тако обучен на десет метара, у оној маси тешко је препознати.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Мислим, не знам, да ли је био ту, не знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, пред задругом, да ли сте га уочили или не?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Нисам, нисам га видео, јер сам ја увек, то је она навика људи, увек гледате оне који су вам ту, са којима сте најближи. Значи, гледао сам где су људи из мог вода и увек смо ту били. Тих пар људи које си упознао тих дана, за десет, петнаест дана упознате неколико људи са којима сте стално, ништа више.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Морам да Вас питам, да ли сте у колони видели Радована Влајковића?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Нисам ни обраћао пажњу и не сећам се да сам га видео, једноставно, није ми уопште било, ни потребе да гледам. Ја сам гледао где је мој командир вода, он је био ту и где су људи који су са мном ту, у воду, који смо стално били упућени једни на друге.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Е сада, како долази до тога, јесте ли видели, приметили, уочили, на који начин та колона стаје и улази у ту детелину?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Искрено речено, оно чега се ја сећам, колико је то добро или није, ипак је то прошло много година и друго, то је био шок. Колона је ишла и изненада је застала и онда је почела нека вика доле напред, на седамдесет, осамдесет метара испред вас, нека вика, видите нека вика и видите да неки потискују људе у детелину. И онда видите да људи полако залазе у детелину и онда по систему крда, овце иду на ту страну, то је било тако.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ти људи који су потискивали, како кажете, те људе у детелину, јесте могли да уочите, да ли су имали униформе као ви или различите?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Имали су другачије униформе. Ту напред, већином, бар онолико колико мене служи сећање, то што је у детелини, већином су ту били ти људи које ми нисмо знали ко су, значи ми по униформама нисмо знали да су наши, значи нису идентичне униформе, тако да напред, наши људи, не верујем да је било, да је било ко и знао шта се дешава, јер то је мој лични утисак, не значи да је то тачно. Јер, једноставно, сви су се окретали збуњени, гледали, гурали се, шта сада треба, гледамо, за нас је логично горе, лево и десно да је опасност, неки нас гура доле, јесу они нормални, шта раде. Чак је ту било и коментара гласних.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли приметили када се крећете, какав је Ваш утисак, да вам више људи командује, да вам један, да ли се неко истицао од тих људи, мало то да нам кажете?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Па не знам, мени није ништа личило на команду, више је личило на неку доле вику и свађу и неку трку, збрку, једноставно, зашто. Било је неколико људи који су трчали тамо-вамо, нешто викали и гурали оне људе, гурали чак и наше војнике, једноставно, «хајде, помери се, шта си се ту укипио, мрдни мало» и у том стилу. Значи, није ту било, ја сам служио некада војни рок у пешадији, пешадија је сасвим другачија организација. Значи није личило ништа од тога.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да Вас још питам, да ли сте уочили ти наоружани униформисани људи који имају другачије униформе од вас, какво наоружање су имали?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Па, имали су у принципу слично као и ми, било је и оних аутоматских пушака, значи оне М-74. које беху, било је чак код неких, али то сам видео у дворишту да стоје, М-53, нисам видео тамо, можда је био неки, али нисам приметио, али у принципу, већина су имали оружје као што смо имали и ми. Значи, најчешће аутоматске пушке, «калашњиков», такозвани, 7,62. Е сада код нас су у нашој чети, колико се ја сећам, биле су све са преклопним кундаком, код њих је било неких пушака са дрвеним кундаком, то као техничко лице запамтим увек такве

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

детаље, али знам да је било и таквих пушака, значи то није из наше чете, у нашој чети није било таквог.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: И како се враћате, да ли сте видели рањене људе, како се окрећете, враћате се?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Како се враћамо? Ми смо се вратили ту са пута, значи нисмо прилазили већина, бар она околина која је била око мене, значи нисмо прилазили доле напред, где се све то дешавало. Ми смо били неких четрдесетак, тридесет, четрдесет метара иза, можда и неки метар више или мање, не могу да будем сигуран. Значи они су били доле, ми смо једноставно кренули без икаквог прилажења, значи нико од нас није прилазио доле, није био ни радознао. Људи беже од таквих ствари, нормални људи беже, једноставно, ја чак нисам ни знао колико је, да ли је ту људи погинуло. Знам да је сигурно било рањених, колико је погинули су остали. Оно што смо чули после, то је друга прича, али тог тренутка, сви су гледали да се што пре склоне одатле, бар ови људи са којима сам ја био и наша чета, да кажем. То је већ оно једноставно, да могу да Вам објасним, једноставно смо се нашли на путу као у школи, нити је ко знао, нити је ко рекао, нити било шта.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам, то је све што сам имао за Вас, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, оптужени Влајковић да ли има или нема питања? Добро, тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дobar дан, ја сам Небојша Марковић, заменик тужιοца. Кажите ми, молим Вас, кажете ми да сте били нови. За то време боравка пре него што ћете доћи у Ловас, јесте упознали и сазнали, ко су Ваше старешине и шта су по чину? Поменули сте Дарка Перића. Шта је он био и који чин је имао?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Овако, значи, још у касарни, то су нам представили, значи Дарко Перић колико сам ја схватио, имао је, сећам се да је имао чин капетана прве класе и био је командант батаљона, тако сам схватио. Да ли је то тачно или није, не знам. Влајковића, имао је чин тада, ја мислим, поручника, колико се сећам, две звездице и представили су га као командира чете и упознао сам Плавшића, командира где сам ја био, трећег вода.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ове друге нисте упамтили?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ове друге нисам упамтио, нисам имао контакте са њима. Ја сам био релативно скоро досељен у Ваљево, зато су ме и убацили у ту јединицу, мислим некога су скинули који је имао везу, а ја нов у Ваљево и готово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам добро разумео, та чета има три вода, је ли?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да, колико се и ја сећам, било је три.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, отприлике, колико је то људи било када сте кренули у Ловас?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Па тешко је сада проценити, у Ловас можда нас је кренуло седамдесет, осамдесет, отприлике толико, не верујем да је било више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу после сви ти људи ишли на то поље детелине, да тако то назовемо?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Па, ја колико знам, остала је једна група да чува, неки су остали као пожарни да чувају вероватно зграду, али претпостављам да је већина ишла, претпостављам, заиста, али то је, значи мањи број их је вероватно остао, јер то је и логично, бар ми сада делује логично, нисам размишљао о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, када сте то стражарили и видели ту пуцњаву и кажете да сте одведени у неку библиотеку у школу.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Значи, ту у школи су једноставно дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да сте неком потпуковнику реферисали?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је тај човек?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ја сам га тада једини пут видео, нити знам име, нити знам, само знам да је чин потпуковника, разликујем чинове, знао сам чинове, али ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да га опишете?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Па шта знам, ако сам ја, отприлике ове висине ако сам, 1,90, он је можда био петнаестак сантиметара нижи од мене, то обично прво запазите, средње грађе, ништа посебно, крупан, просед је био у то време. Додуше, и ја сам рано оседео, у 35 година, тада сам имао 35 година. Ја сам био можда мање сед него он, значи деловао ми је старије пар година од мене, отприлике тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кажите ми сада, у вези овога када Вам је саопштен задатак у том ходнику школе, кажете да је то Перић саопштавао.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да, Перић је стајао пред стројем, практично, мада то није био строј, то је било доста хаотично, људи су се ту гурали, довикивали, добацивали, није било оно реда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате у том моменту ових старешина које познајете, значи Влајковића и Плавшића, где се они налазе?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Плавшић је стајао са нама, ми смо били на крају ходника, трећи вод, ту смо и дошли, Плавшић је био ту са нама, а за остале не могу да будем сигуран, али их нисам видео испред,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

значи вероватно су били ту негде у ходнику, ипак у ходнику не можете да видите све те људе када стојите, није онај прави строј, правилан, него то је прилично нагурано људи, низ ходник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је Перић рекао да ћете ићи заједно са тим локалцима и да ће они да буду.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Нешто тако у том стилу је рекао, као локалцима, али ја кажем, локалцима, можда није рекао локалцима, али нешто у том стилу, ја сам схватио као неки који су ту, који знају, познају терен, познају ситуацију, да ћемо са њима ићи у акцију извиђања, буквално извиђања, неки виногради, нешто тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам разумео да ће вам они показати.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да, они све знају, они ће вас водити, они ће вам то показати где је то, нема шта да бринете, није то ништа, немојте бити пичке ваљевске, буквално тако је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је помињао Перић тада да ће бити пренета команда?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ја то нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ко вас је повео сада када сте кренули према школи, према том дворишту ограђеном?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Пазите, из школе, знате како изгледа када излазе из школе деца, значи изашли смо онако што се каже, цумле, доле пред зградом је то било хаотично. Ко је био напред, не знам, јер ми увек идемо задњи, трећи вод увек иде задњи, али заиста не знам ко је био напред, нити је то била нека посебно уређена колона, ишло је то прилично онако хаотично, као војска када иде на ручак, онај слободан корак, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је тим путем до тамо Ваш командир Плавшић, пошто њега видите, да ли он говори о томе ко ће командовати, шта ће све радити, било шта ближе?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, Плавшић исто, колико сам ја схватио ништа није знао о чему се ради и шта се дешава, јер Плавшић је био мало и изгубљен и збуњен исто као и сви ми остали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте тамо завирили у то двориште школско.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било војника из Ваше јединице који су ушли у то двориште?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ушло је, завирили, буквално онде где је она капија, мала капија, врата она практично ми смо ушли нас можда 15-20 ушли јер је ту било толико отприлике места у том углу, задржали смо се можда пар минута, кад смо видели о чему се ради већина је изашла, неки

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

други су улазили не верују, ми кажемо «дај немојте тамо ићи они нису нормални». Значи улазили су и други значи није то константна група него то је оно комешање војника, једни улазе, други излазе, не могу да верују, други протестују, неки се буне гласно, неки мање гласно, није било мирно. Било је чак и коментара «људи јесте ли ви нормални».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видели сте тад и Перића кажете да улази негде.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, Перића сам видео на трему кад сам улазио, он је већ био тамо на трему лево, тамо иза оног војника који је стајао иза пушкомитраљеза под оним, тамо су била нека врата шта је, немам појма да ли су то неке просторије, видео сам га на кратко, ту је стајао и онда се вратио и ушао у зграду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А после тога јесте ли га видели?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не знам, заиста, нисам га више видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Описивали сте овде шта сте видели та мучења, шта су радили.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Видео сам кад је, десило можда 15-20 секунди пошто сам ушао овај је пришао и убо тог човека ножем, мислим то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате те особе која је убола човека ножем?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Сећам се убоденог више, овај што је убо био је сећам се заврнутих рукава, сећам се да није имао капу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је имао капу?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да није имао, заврнуте руке, није имао капу и сећам се да је био оно што кажу жилав човек, значи човек средње грађе али што би се рекло можда чак и спортски али чак и није био ни превише млад, не могу једноставно ме је толико шокирало тај потез кад сам видео да ми се смучило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли тог човека касније видели у некој ситуацији?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Нисам видео, бар близу нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте и она два добровољца који су долазили.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Није био међу њима сигурно, они су били сасвим другачији, неки дебељушкасти типови колико се ја сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажете кад сте дошли до тог поља па сте рекли да је дошло до гурања, да су прво цивили ишли, па иза њих ова друга војска која није ваша.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Добровољци, да ли су добровољци опет понављам ни тад нисам знао ко су, нити ми је дан данас јасно ко су.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам Вас сад то, хоћу друго да Вас питам да ли је у поље ушао и неко из ваше јединице у ту детелину иза?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Иза нису улазили значи наши, било је и наших, то је било помешано свих, ја сад не могу да кажем да ли је ушло 20, 30 наших али је ушло и наших и били су расути по тој детелини, значи то није био правилан ред. Значи правилан ред је био напред, а ови иза, да кажем наши, из наше чете, по униформама бих рекао, су били доста хаотично значи ту по ливади и један број људи је остао ту негде уз ивицу, значи тек загазили у детелину и нешто су стали, а нас тројица смо били кроз горе десно на врху буквално како је једна удолина, значи били смо тачно уз кукурузе да би гледали тамо према оним виноградима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте рекли.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Јер нам је то било, деловало нам је да са те стране може неко да нас нападне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте рекли.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Јер нисмо знали о чему се ради претпоставили смо шта је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све сте то рекли, али хоћу да Вас питам оно што можда нисте детаљно казали. Кажете да иду прво цивили па та друга војска, колики је размак између.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Цивиља и ових?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тих, да.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Па ја мислим можда свега пар метара, не верујем да је било више, нисам превише обраћао пажњу на њих јер нам је пажња била више тамо али су били релативно близу, значи то није било неко растојање велико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А између те друге војске и ваших војника да ли има неког размака?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Па око пар метара, није то велики размак нигде. Људи су били оно на три-четири корака један од другог отприлике тако нешто, пет у врх главе, није то било нешто организовано и нешто правилно, значи прилично расуто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели док сте Ви сад били ту после тога да ли је било неко разминување?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, нисам видео, не знам, заиста не знам ни минирање, ни разминување.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели неко возило које је дошло па да је неко ту застао, изашао и да је нешто казао?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, дошло је возило из села то се добро сећам али заиста не могу да се сетим какво је возило било и ко је, једноставно нама није било битно, није битно за нас ми смо прошли.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко био у том возилу, је ли стало то возило?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Возило је стало доле, значи прошло је поред нас и стало доле где се све то одиграва, ми смо били неких 30-40 метара ближе селу, значи оно је прошло поред нас и стало доле ниже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли изашао неко, је ли неко нешто коментарисао?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Нисам се окретао, нисам обраћао пажњу, једноставно смо гледали да одемо одатле што пре, не само ја, него већина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Казали сте да сте потом нешто касније заједно са Вашим командиром отишли у амбуланту код тог доктора Качара да сте добили задатак да чувате, колико је то сати било кад се Ви тамо стигли? Је ли био дан?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Дан је био сигурно, није било чак ни близу ноћ, због чега се сећам, још увек није почела киша да пада, то се добро сећам. Онда је некоме пало на памет да би ту требало копати као неки ров, мислим, не пада ми напамет да копам у сред дворишта које је озидано околу, онда су ту неке људе из комшилука довели са алатом као да копају, онда су као да почну да копају па је онда један од тих момака који је био на стражи препознао свог друга из војске међу тим који су доведени да копају, па је онда почела прича, па је почела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је довео те да копају, јесу ли ваши?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Заиста не знам, нисам, једноставно су дошли ту, ја сам причао са Качаром и онда сам видео да су ту да долазе ту неки људи, али претпостављам да је неко од наших ту из тих суседних дворишта довео, да ли је тражио алат, да ли је шта. Значи ти људи су били, пар људи је било са нама као почели па су баталили нису даље копали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми ту док сте били пред амбулантом на тој стражи је ли долазио неко од Ваших старешина?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Мени није, ја нисам видео уствари ниједног старешину да је дошао. Значи били смо ми и нико није долазио нама у посету, сем тих добровољаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели Радована Влајковића?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не. Ја опет кажем, претпостављам онај период кад смо Плавшић и ја отишли до Лајковчана, то можда изгубили смо у том поподневу можда она два сата пред сумрак, значи можда је то, ако је то октобар месец значи то је негде између можда пола четири-пет сати, ми смо били одсутни и онда смо се вратили јер смо провели код Лајковчана и попили кафу и причали са њима и све. Једино у

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

том периоду ако је долазио али није ми познато да је долазио, ја нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли знате нешто о томе да ли је тај доктор Качар правио неки списак тих рањених, да ли знате?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Није ми познато. Једино што је он ту причао замолио нас је да не прилазимо тамо вратима да не узнемиравамо рањенике јер су људи довољно у шоку и повређени и све то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми после затим кад сте још остали у месту јесу ли до тог поласка све ове ваше старешине биле са вама све то време док нисте кренули?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да се разумемо, ми смо из амбуланте дошли тамо код школе и практично је одмах и организован полазак, значи ми нисмо ни улазили колико се сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ви сте све време тамо боравили до поласка?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ми смо били тамо до смене до пред полазак и онда су нас обавестили «пожурите» и ми смо отишли и били смо ту испред оне зграде, мували се околу, причали и онда су дошла возила и ушли смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли тада чули нешто о томе да ли је неко од ваших старешина евентуално био ухапшен?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Чуо сам тад, тад кад смо дошли чуо сам да су одведени да дају изјаву командир чете и још један али не знам ко, тог другог нисам запамтио име јер није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли Вас контактирала нека војна полиција или неко?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По повратку?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мојсиловићу, причајте ми испред те учионице да ли је Дарко Перих нешто помињао да је одбијена нека команда, да је Влајковић одбио команду, да неће да командује, да ће неко други да командује?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: У оном периоду што сам ја био присутан ја то нисам чуо, значи ја сам можда закаснио који минут са доручка пошто сам касно отишао али то оно кад сам ја стигао то сигурно није било, запамтио бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је Ваш командир вода Мирослав Плавшић помињао да командир чете Радован Влајковић је одбио команду, неће командовати?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Преда мном није.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми том приликом испред учионице да ли је Дарко Перић помињао неке цивиле да ће бити, са вама у ту акцију извиђања ићи неки цивили?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ја то нисам чуо да је поменуо цивиле, нити знам да је то поменуто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је било помињања да уколико неко почне да бежи да ће бити пуцања у тој акцији?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, ништа слично. Нама је причано о акцији извиђања, ништа друго ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли је том приликом неко наговестио могућност да идете на подручје која су минирана, да се налазе нека минска поља, да будете обазриви?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Тад не сећам се, али у принципу кад смо били још у Шиду, пре него што смо ушли у Товарник и касније у Чаковце упозорени смо сви да не силазимо са асфалта, са бетона јер сва та места где је трава и све остало, и логично је било јер смо чули многе случајеве да су настрадали тако изгубили стопала и остало и сви смо знали да не треба се шеткати по трави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а рекли сте нешто ту испред учиниоце па нека расправка, бунили су се.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да, у тренутку кад сам ја дошао и прикључио се већ је била расправка неко је галамио тамо нешто «што баш ми, шта нам фали, који ћемо ми да идемо тамо, нисмо ми задушне бабе», не задушне бабе него, «не морамо ми свуда да идемо, знаш, шта сад ту».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око чега је то било, око чега су се војници бунили?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Управо око одласка у неку акцију и тад је одмах почела прича «шта, немојте бити ваљевске пичке, то је само акција извиђања, идете с људима они све знају, није то ништа» у том стилу и тако је завршена расправа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тако било уобичајено да командант нешто тамо прича и да се ови сад буне?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да Вам нешто кажем ја сам тад једино команданта и видео да се обратио нама на ратишту јер у Чаковцима смо били на крају села, тамо нам нико није долазио, значи били смо са Плавшићем та група војника тај део смо обезбеђивали и нисмо имали никаквих проблема нити је, чак су нас заборавили и кувар један дан и храну нам нису доносили, а камоли команда да долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи војници се буне што уопште иду у акцију?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Увек се буне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па том приликом, значи буне се што уопште иду?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Бар сам ја тако схватио, кажем ја не знам цео разговор од почетка јер сам мало каснио, али питање је да ли бих и слушао шта причају, обично не слушам говорнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас води тамо до те задруге у Ловасу тамо где сте после видели?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ја опет кажем то је војска, ја не знам ко води, ко је на челу, јер ми смо увек били на крају, значи изашли смо гомила из школе и онда видите куд сви иду идете и ви, куд сви Турци ту и мали Мујо, у том систему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ми смо били на зачељу, значи увек, Трећи вод је увек на зачељу и увек иду сви напред ми идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то значи да је та ваљевска чета била Први, Други, Трећи вод?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Па не знам, ја само знам групу људи око мене, само знам да смо ишли на крају оно комотно, нисмо ни знали ни где идемо, искрено речено, јер смо рекли идемо у акцију и онда одједном заустављамо се иза ћошка пред неким двориштем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто нисте знали где идете да ли питате вашег командира Плавшића куд ћемо сад, где ћемо?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Питали смо и он исто не зна, исто Плавшић већином командир чете не зна куд иде, командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна ни он? Командир вода.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Само каже «идеш за војском, шта те брига», то је увек одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако идете не знате где ћете и стижете испред задруге.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Јесте, али то је одмах иза угла, није то ништа далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам ја где је то. Реците ми шта се дешава ту, кажете видите, провирили сте тамо, удара се палицом, боде се човек ножем, да ли Ви сад питате.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Питали су многи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћемо, где ћемо.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Управо то су питали многи, бунили се, изашли смо из дворишта.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који многи? Јесте ли Ви питали командира Плавшића шта је сад ово?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да Вам нешто кажем, командира Плавшића не бих се усудио да питам као и већина, прво, да ли бисте Ви питали човека кога сте видели три пута у животу, три реченице проговорили са њим и почели такав разговор са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мојсиловићу, Ви сте војник, по правилима војне службе.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да, обичан војник који је покупљен у сред ноћи, изведен са непознатим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, по правилима војне службе војнику кад није јасно наређење или нека команда најпре пита командира свога.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командира вода, па ако не добије од њега онда, је ли тако?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Јесте, ако под условом можете да добијете одговор, можете да питате, он ће рећи «ћути ту и чекај».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, је ли то правило?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Јесте, али то је онај одговор «ћути ту и чекај», 90% случајева, али ја се не сећам да је то било, не сећам се да је тако било, јер ја знам да сам изашао у шоку и рекох, ови нису нормални, и овај мали ветеринар је стајао са мном и њему је било мука и онда је почела та гужва да излази, схватите Ви да је то, дешава се све у кратком времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви ништа не питате Плавшића тог?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Зашто, па не сећам се да сам га питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је нормална ситуација да цивила боду ножем, тамо туку и сад Ви ништа не питате.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Није нормална, није нормална ни ситуација да вас тако уведу негде и да не знате где сте ни шта сте, и није нормална ситуација да вас убаце међу непознате људе и да вам утрапе пушку и да вас поведу негде не знате где сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви ћутите?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Шта бисте Ви урадили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали командира.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Шта бисте Ви урадили, питам Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте Ви ту да мене.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Питам Вас шта бисте Ви урадили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте Ви ту да мене испитујете.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Јер Ви мислите да сви.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете господине Мојсиловићу, знате где се налазите, у судници, не можете Ви са мношвом да се расправљате, на питања можете да кажете нећу да одговорим, има то право по ЗКП-у, а не да Ви мени питањем сад одговарате на моје питање питањем. Реците ми да ли сте питали командира чете?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте да сте видели кад је Дарко Перић ушао ту.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, ја сам видео Дарка кад сам ја ушао видео сам Дарка Перића да је на тераси и да је ушао тамо у ону зграду и даље ништа га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, видели сте Вашег команданта одреда који Вас је.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Довео ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту пред учионицом и рекао вам за извињање, да ли њега питате нешто пошто Вам ови нису, нисте ове питали?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад ми реците шта се даље дешава, значи ти неки повређени цивили, овај један рањен и сад ко вас ту распоређује испред те задруге и на који начин?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Није ту било распоређивања, ја бар не могу да се сетим да је неко распоређивао. Једноставно изашла је маса људи, значи терали су, гонили су их ови, гурали су их ови са, тамо локалци који су били, који су били са њима у дворишту и онда је она галама, вика «померите се, померите се, ајде овамо у ред, ајде, крећи, крећи» и онда једноставно та маса људи која је изашла из дворишта полази и виче «ајде, ајде, шта чекате, полази, полази» то је гужва, хаос, ви не знате ко је ко. Налазите се међу гомилом непознатих људи, да ли Ви то разумете како изгледа бити у гомили непознатих људи од којих већина носи оружје и не знате шта се дешава и онда почиње маса да полази, ви гледате само да се држите некога кога знате, да се закачите за некога, једног јединог познатог и онда полазите куд и сви јер не знате куда ћете, немате други избог. Ви имате избор само да будете ту или да останете сами тек онда не знате где сте, да ли то можете да схватите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све схватам, само ми објасните да ли питате сад Плавшића где идемо сад?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, ја Плавшића ништа нисам питао нити сам било кога шта питао, нити било ко мене, сви су једноставно били збуњени, слуђени и само су гледали да им нешто не падне буквално на главу, да ли ће неко да припуца, не знате шта се дешава, јер нико вам није објаснио каква је ситуација, о чему се ради, са свих страна ви очекујете да

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ће неко пуцати на вас, то је оно како сте ушли тамо ви очекујете нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили неку команду, неко наређење од Плавшића, од Влајковића?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, значи ми смо поведени као овце идемо у акцију са њима, они све знају и сад ти очекујеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што идете ако нисте никакву команду добили од те задруге па надаље? Што?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Као војник шта да урадим, да се одвојим од јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете нисте добили никакву команду али идете негде.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да ли војник сме да се одвоји од јединице? Прво су нас то научили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко вам је дао, колико сам разумела нико није дао наредбу да се иде негде, где ћете?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Иде јединица, идете и ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никог не питате где ћете?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Кога да питате кад су око вас сви збуњени и слуђени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сад ти цивили ту, јесте ли питали било командира вода или чете где ћемо са овим цивилима, где ћемо са овим људима, шта је ово?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ја Вам понављам кога да питате кад су сви слуђени, збуњени, ви сте прво изгубљени, не Ви, мислим на себе и на све оне момке, не знамо шта се дешава, не знамо шта је ту. Гледате куће оштећене, гледате да ли ће неко да пуца на вас, гледате шта се дешава, не знате ко су ти људи испред вас, око вас, не знат ко је ко. Видите гомилу око себе и не знате где се налазите, и шта очекујете ви да постављате питања, да се понашате као репортер, немојте причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли поред тих цивила ви ишли, мислим на вашу чету, са њихове леве и десне стране?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ја сам ишао потпуно позади, значи ни са леве, ни са десне, значи потпуно позади, можда нас четири-пет војника је било у групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно позади, а значи цивили иду испред вас?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да, цела она гомила је ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су цивили распоређени тако да са леве и десне стране цивила буду наоружани униформисани људи било из ваше чете или од тих које спомињете и те падобранце и остале?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ја сад покушавам да се сетим тачно како је изгледало. Ја се десне стране не сећам, остала ми је у сећању лева страна јер том левом страном стално су да кажем ишли напред-назад ови локалци, момци који су ту били, који су пожуривали гурали ту целу масу да иде напред. Десне стране се заиста не сећам ко је био и шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, моје питање је да ли су цивили били у неким колонама, а са њихове леве и десне стране наоружани униформисани?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Па са леве стране знам сигурно да је било војника, десне се заиста не сећам поред канала, заиста не могу да се сетим, једноставно не могу тај детаљ уопште да видим како је био, не могу да се сетим, јер једноставно нисам ни обраћао пажњу на тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим на зачељу сте па видите испред?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Видите, али слушајте не гледате ви људе ту, ви гледате лево и десно, најмање вас интересује то што су ваши људи, то најмање гледате, то је логично јер нисте ви ту да од вас, од њих вам не прети опасност, прети вам с лева или десно, јер не знате куд идете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази ваш командир вода у том моменту кад сте и ви ту, је ли са вама позади?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ту негде у тој маси али не знам где, да ли је био ту у близини, вероватно, ја га, нисам обраћао пажњу на њега, значи заиста не знам да ли је био ту на пет метара од мене или је био иза мене, не знам, јер ја сам препуштен себи, гледам себе и гледам војника с којим сам добар кога познајем поред себе, очекујем да ми чува леђа, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који број је био тих цивила, оквирно?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Мислим ја могу једноставно да онако одокативно процену неку, не знам, 30, не верујем да је било више, можда који више или мање али 30, тешко да је било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, помињали сте убиство неког човека, неког цивила ту, и ко уби тог човека јесте ли то видели?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Видео сам јер он се зауставио, ми смо прошли поред њега и окренули смо се и заостао је онај један момак са заврнутим рукавима, значи момак који је, момак, мени је тад деловао млађе од мене, ја сам имао 35 година, значи деловао ми је да је ту до 30 година. Сећам се да је исто имао заврнуте рукаве и сећам се да је пришао и пуцао у њега из непосредне близине, како смо се окренули чуо сам рафал и видиш човек пада, значи недвосмислено шта се дешава и онда једноставно не знаш куд ћеш, шта ћеш, на кога ће он даље да пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај што је убио, какву униформу је имао, коме је припадао?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не познајем, имао је ону униформу као маскринна али другачија од наших, друга нијанса, други дезен, значи неко од тих који је био тамо из дворишта изашао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нисте до сад реаговали, после тог убиства да ли ви реагујете да кажете командиру вода «где ћемо, побиће ове људе, шта је ово, убише човека, да станемо ми, да не идемо»?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Опет понављам, како да кажете неком кад не знате ни где се налази. Ту је негде али ја не знам ко је он, ко је он у оној гужви где је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, командир Плавшић.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Командир? Где да га нађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете ту је негде близу вас командир вашег вода.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ту је негде али ја не знам ко је од њих, схватате ли ви да је то нешто што није свакодневна ситуација, ви сте у шоку, збуњени, и онда око вас је маса људи у униформама, сви изгледају исто. Како ја да препознам с леђа ко је Плавшић на 50 метара или на 30 метара или на 5 метара, како да прозивам, Плавшићу шта је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не питате ништа?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не питам ништа, гледам да сачувам своју кожу, искрено речено. Исто ја, исто многи од њих јер свако од њих се пита да ли ће неко да пуца на мене, не знају шта се дешава, не знамо где смо јер смо доведени у ситуацију да ми не знамо где смо ни шта радимо ту и онда чувате себе, гледате само да вас неко не закачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко наређивао уз пут нешто?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, нама није нико ништа наређивао, ми смо били препуштени сами себи и свако за себе да се сналази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се ви крећете тамо?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Али где да идете, како да се одвојите од својих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па никакве наредбе нисте добијали а ви понашате се идете.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ако иде цела чета, цела јединица испред вас или већина људи с којима сте дошли, ви не знате никога другог, не знате никога у селу, не знате село како изгледа, где ћете ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда вас воде на стрељање а ви кренули тако не питате ништа.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Где ћете ви, па где ћете ви, идете и гледате шта ће се десити, не можете ништа друго. Где ћете ви у непознатом месту у које су вас довели пред вече, нисте га ни видели, не знате како изгледа суседна улица, не знате где сте.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да као војник тако идете у неку акцију и водите цивиле, је ли вам то нешто чудно било?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Мени није јасно уопште било шта они ту траже, нисмо их ми водили, водили су их ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас ја питам није вам јасно, а не питате?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Водили су их ови добровољци, ми смо ту ишли не знам ни због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који добровољци, који су ти?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Који су, да ли су добровољци, ти локалци што је Перић рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сазнали ко је то?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не знам. Како да сазнам, кога да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали после, после овог трагичног догађаја јесте ли питали после?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Распитивао сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Мислите да сам смео да питам Перића или било кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сазнадосте ко је то, ти добровољци, шта је то?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не сазнадосмо, причане су разне приче, те су локална територијална одбрана, те су неки добровољци «Душан Силни», те не знам неки други, те трећи, ко да вам каже ко је, како да вам објасни. Знате ли шта сам прво чуо после оног, «водите рачуна, за ово се губи глава, немојте да је неко зуцнуо», то је прво што чујете, не знате од кога, не знате ко је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко из ваше чете шлемове на глави?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не бих рекао, не сећам се да је било ко носио шлемове, шлем носи се само кад пада киша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли били задужени иначе формацијски?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Јесмо задужени али то је више коришћено оно да се седи негде у блату, кад треба да седнете на мокру земљу потурите шлем, иначе на главу ретко ко је кад ставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у тој детелини шта раде ти цивили?

Помињете неко кретање, да ли су се држали за руке и разгртали ту ливаду, детелину ногама?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не знам да ли су се држали за руке је нисам на то обраћао пажњу, гледао сам с друге стране али било је буквално направљен стрељачки строј од њих и ових иза њих, ишли су

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

преко детелине као да нешто траже, буквално као да нешто траже, на то је највише личило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекосте да ви отрчасте до тог кукуруза тамо.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: То вам је тридесетак метара, четрдесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вама рекао да трчите тамо до тог кукуруза?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Знате шта, ја сам имао 35 година и имам мозга и ако ме неко ували у јаругу ја ћу да гледам да изађем из јаруге да чувам своју главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко чега сте дошли до тог кукуруза?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Преко детелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко детелине.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Значи до саме ивице кукуруза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се нисте плашили, кажете дивљају ови добровољци, да не пуцају у вас, трчите преко те детелине.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Па прошли су људи, прошло је три колоне испред тог, па прешло је три колоне испред мене, значи сви ови су прешли и ја сам онда иза њих протрчао горе пошто сам био на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте прошли оним путем који су они већ прешли?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Па нормално, шта бисте очекивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи тад кад су они прешли тај део ливаде ви сте туда прешли.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Јесте, с асфалта претрчали горе чисто да, јер једноставно деловало је да неко може да пуца одозго на нас, тако да је деловало да смо у клопци, да су нас увели буквално у клопку где може било ко да нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је Дарко Перић дошао после?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте били у неком шоку, то све шта се десило, објасните нам шта се то десило? Шта се десило?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Пуцњава, рекао сам пуцњава, одједном детонација се чула, доле су неки људи почели да вичу и почела је пуцњава, значи у оном реду тамо испред минског поља, значи на 30-40 метара од нас, посебно доле у левом делу у оној долини поред пута, значи тако је мени деловало, да ли је то тачно или није мени је тад тако деловало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели мртве људе?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Они су лежали, сад ви погодите ко је мртав, ко није, гомила људи је лежало и наших војника и оних испред њих и оних тамо поред минског поља и све живо. Много људи је ту лежало.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели рањене?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Предалеко су били, знам да је било рањених али ја их нисам видео зато што су били 30-40 метара од мене, али логично је кад је толика пуцњава и те детонације да има и рањених. Неко је доле јаукао, ја не знам ко је, да ли је то био неко од наших или неко од цивила не знам али је неко јаукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После свега овога што се десило да ли сазнајете Ви шта се то десило? Били сте учествовали у некој акцији у којој су страдали неки цивили.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Оно што смо ми сазнали то је, причам оно што је, било је то што, моје мишљење лично на основу онога што сам чуо тамо и после тога у аутобусу кад смо се враћали од Шида, мада људи врло тешко причају о томе, да једноставно никоме није јасно како је дошло до тога. Једноставно ко је и уопште зашто је нас довео да дођемо тамо, то ником од нас није јасно. Ко је имао право да нас тамо поведе да нам не објасни шта се дешава, да нам каже једно, а дешава се друго. Ви кад дођете у непознато место, потпуно непознат терен, нико вам ништа не каже шта вас чека тамо, нико вам не објасни ни с које стране могу да пуцају на вас, ништа. Ви сте све време на опрезу, гледате да ли ће онај први до вас да пуца на вас јер не знате ко је, не знате ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта једноставно, Ви сад мени кажете једноставно ништа нисам сазнао, је ли тако?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Једноставно тврдим да су неки људи пострадали зато што је неке, неке то одговарало. Ја не знам ко је тај, али тврдим да је наша чета злоупотребљена за то да будемо ту, неко је идиотским понашањем или одлучивањем довео нашу чету у такву ситуацију. То су већином људи који су дошли из радног односа, који немају благе везе о чему се ради. Људи, ту је било неких мајстора који су радили са мном у фирми, ми смо дошли тамо очекујући да смо ми војска ондашње Југославије, још је била Југославија, ми нисмо уопште дошли тамо да некога ми смирујемо, да некога хапсимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, јесте ли после тога десило се трагичан догађај питали вашег командира вода, чете, одреда?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Шта да га питам кад није хтео да одговара, једноставно Плавшић је био у шоку као и ја, Плавшићу ништа није било јасно, Плавшић је био шокиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питате пре акције, не питате.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Шта да питам, видео сам шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, не питате пре акције, не питате у току акције, не питате после акције, ништа никог не питате.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Шта да питате, све вам је јасно. Неко је направио збрку да би неки људи страдали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па управо зато што вам ништа није јасно ни дан данас.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: И не знам ко је, ја не знам ко је, нити смем да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто не смете да питате?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: А хоћу да вам кажем још нешто, мени су двојица добровољаца ти који су дошли на врата амбуланте обећали да ће ме наћи у Ваљеву и одсећи ми уши, да се разумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И због тога се бринете?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Није само због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вам то рекли, испред амбуланте тамо да ће вам одсећи уши?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Исто тако у школи ми је неко од оних, не знам ни ко је, ни шта је, пришао ми је човек, не мени само, него рекао је «за ово се губи глава, немој много да лајете», а ја не знам ко је, а исто многим људима, вероватно су и они чули неки, неки нису, али исто тако је 90% људи оних који су били ту око мене било је згрануто и у шоку, једноставно људи су почели да се буне, тражили су да иду кући, не желе да чују више за то. Значи нико од тих људи није желео то да буде, бар оне које сам ту видео од ових који смо дошли, не знамо ни ко нас је, с опроштењем, тамо навукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли вас ови добровољци тамо терали силом да идете и ви у ту акцију?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ја опет причам нико никога ту није директно звао, терао. Ви сте ту у војној јединици у целини, војна јединица полази тамо неко напред, ви полазите за њим. Не знате шта се дешава. У 90% случајева је тако, ви идете као «ајд Алија да је више војске», ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: И не знате шта да очекујете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Рекли сте, на питање председика већа да ли сте неког питали између осталог и Плавшића кажете «неће ништа да каже», јесам ли ја то добро схватила јесте ли га питали, да он неће да Вам каже?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, ја претпостављам да не би одговорио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Тако сте рекли.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Шта да ми каже, претпостављам шта да ми каже.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, Ви сте рекли «неће ништа да ми каже».

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Што да га питам кад нема шта да ми каже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не можете углас говорити ни са председником већа, па ни са мном.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Одлично, изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи морате сачекати, постоји нека комуникација. Рекли сте «неће ништа да каже», нисте рекли претпостављам да неће, зато Вас питам јесте га питали?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Сад причамо о граматници.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не о граматници, о чињеницама.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: О граматници.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: О граматници. Не, граматика није ако једну реч сад кажете, убацујете, мало пре нисте убацили, то није граматика.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: У праву сте, значи нисам се прецизно изразио, у праву сте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Значи шта сам хтео да кажем, а не знам како сам трапаво рекао, није битно, значи чињеница је то ако постављате питање значи размишљате да ли ћете добити одговор. Зашто би постављао питање кад сте сигурни да одговор нећете добити, јер видите човека какав је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи нисте поставили питање?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Нисам поставио питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, а јесте ли поставили питање Перићу, Јосиповићу, Влајковићу?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Објасните ми како да поставим питање Перићу кад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ма одговорите ми јесте ли, немојте мене питати, шта ја имам Вама да објашњавам.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, нисам имао прилику чак ни да их видим, а камоли да им поставим питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Никада више?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Срео сам Перића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте ли Ви из Ваљева, одакле сте? Јесте ли Ви из Ваљева?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ја сам из Аранђеловца, живим у Ваљеву, радим у Вреоцима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, радите у Ваљеву.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: У Ваљеву само преспавам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ма јесте ли икад сазнали зашто сте ишли у групи људи која је неке људе одвела у смрт? То Вас питам.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Никад?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Је ли Вас није занимало или сте се плашили од Перића, Влајковића, Јосиповића?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Нисам се плашио.

Адв, БРАНКО ДИМИЋ: Судија, примедба, извињавам се, није рекао да познаје све ове оптужене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Кога сте се плашили? Рекли сте плашили сте се, да ли сте се.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ја само кажем шта је тамо на лицу места речено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, извињавам се, неће се моја питања ценити, цене се одговори у евентуалној пресуди. Изволите.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Значи нисам ја ни од кога од њих чуо тих које ја знам чуо претњу. Чуо сам претњу од тих два добровољца и чуо сам претњу од непознатог човека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, што онда њих не питасте касније, годинама?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Али шта да их питам, не разумем зашто би их питао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не разумете шта да их питате?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Једноставно, све ми је јасно, ако те неко доведе глупошћу својом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Хајде нама разјасните ако Вам је све јасно.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Мени је јасно да је неко својом глупошћу нас довео у такву ситуацију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко, питање је ко?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ко је командант те јединице, Перић. Ја да сам био командант јединице ја одговарам за то, то је војска била, ми смо били војна јединица, нисмо били добровољно ватрогасно друштво.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И шта сте Ви схватили значи без питања?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Схватио сам да једноставно људи су, не знају свој посао, да су пошли тамо за шта нису дорасли, да су довели групу људи да буде присутна на нечему што треба да се стиди целог живота.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А на кога конкретно, које људе мислите, имате једног или више?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: На којег? На команданта батаљона, тог који је рекао идемо у акцију. Ја сам то чуо само од Перића, ни од кога другог. Не знам за друге, ја сам само тад то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде ови ваши командири, официри, ови што иду са вама у ту акцију?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Иду са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете, командири водова?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Командира чете нисам видео сем у ходнику на кратко у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим шта раде они тамо?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: А командира вода сам видео пред зградом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, Ви не чујете питање и дошли сте овде да причате оно што сте замислили.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, ја причам оно што сам видео, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, чујте питање. Кажете Перић он је крив, а шта раде ови што су с вама били у тој акцији, командир чете и командири водова присутни, директно?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не знам, ту су били међу нама али не знам шта раде, значи нико није радио свој посао, ми смо једноставно уведени као једна безоблична руља негде тамо, нити ко зна, нити шта смо урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што они не командују, што не користе?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Питајте њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама није било тамо јасно што они не командују?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Није ми било јасно зашто то раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Није ми било јасно и уопште шта ми тамо радимо, није ми било јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Било ми је само јасно да су људи погинули без разлога.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања даље? Изволите.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Могу ли ја Вама да поставим једно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете господине, је ли Ви знате где се налазите? Јесте ли Ви први пут у суду?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте факултетски образован човек.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да, али сам техничко лице, машински инжињер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете Ви мене да пропитујете.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не, само сам хтео да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате председник већа је председник већа, морате да поштујете место где ја седим.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Извињавам се, поштујем Ваше место, само сам питао да ли смем или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мене, него ово место где ја седим.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: И Вас и Ваше место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад Ви мене ту да пропитујете, уосталом нисам била на лицу места, Ви сте човек с лица места. Изволите.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Бранилац Перић Дарка. Спомињали сте ситуацију инцидент који се заправо десио претходне вечери када сте дошли, када сте рекли да је командир вода Плавшић вас одвео код неког потпуковника у библиотеку, онда се описивали на питање тужиоца тог потпуковника.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Нисам описивао, само две реченице.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Можете ли онда да опишете како је изгледао, ако се сећате, тад у то време?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Мало пре сам описао, али ајде да поновим. Значи човек који је нижи можда петнаестак центиметара од мене, просед, средње грађе, ни по чему се посебно није истицао и имао је на еполети чин потпуковника.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Сећате ли се имена, презимена, евентуално надимка?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не да се не сећам, никад га нисам ни чуо тамо.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли Вам је Плавшић можда споменуо потпуковник па по презимену? Да ли се не сећате или није споменуо?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не сећам се чак и да ми је споменуо.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Колико сам Вас разумела Ваш претпостављени командир чете је био Влајковић, његов претпостављени Перић, је ли тако?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Мени само није јасно тад у том тренутку ако Вас он води код тог потпуковника, због чега Вас води, зашто се није обратио Влајковићу или Перићу?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Дошао је курир и тражио да дође стражар, значи курир нас водио, ја мислим да је био Плавшић са мном или тако неко, неко је био од тих али курир је дошао да поведе те стражаре ко је био испред изградње да објаснимо шта.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Чији курир? Нисам Вас разумела.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не знам чији курир, курир ту из.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: И курир је тражио да се Ви јавите?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Одвео нас горе, не тражио, него одвео, буквално одвео.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Одвео код тог потпуковника?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Значи где је стражар, дођи овамо, траже те горе да даш изјаву. Ја отишао горе, рекао пуцали су ови, нисам видео никог другог сем наших, ништа друго и рекао је «ти си ћорав ајде излази напоље».

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца? Нема нико. Од оптужених? Изволите.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Хоћете ми рећи да ли знате шта је везано за ту акцију шта сам ја рекао Влајковићу и командирима водова?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Шта сте њима рекли не знам.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли знате ко је донео одлуку за извођење те акције?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не знам.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Како онда мене окривљујете за ту акцију?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Од Вас сам чуо у ходнику.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Не питам Вас од кога сте чули, питам Вас откуд знате да то што се дешавало је рађено под мојом командом? Откуд знате да ја нисам издао наредбу да идете за Опатовац, а ви завршили у ливади и на основу чега онда Ви доносите Ваш закључак ко је крив, ко је одговоран? Ваш Плавшић зна одговоре на сва Ваша питања где је требало да се иде, којим путем, ко да командује, а ко од мештана да води, а није Вам то рекао, а Ви изводите произвољан закључак, с обзиром да сте.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Ја сам једино од Вас чуо да треба да идем, у ходнику, значи горе пред учионицима оним где смо спавали.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Да треба да идемо са локалцима у акцију да они све знају, терен и све живо, нема никаквих проблема и ништа друго не знам о тој акцији, то је све што сам чуо о тој акцији од било кога.
Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: То сте ми већ једном рекли да сте од мене чули. Јесте ли чули да пре тог збора или састанка да је одржан састанак мој са командиром чете и са свим командирима водова по питању те акције?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Нисте чули?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: То сам чуо мислим много касније неколико година касније али то није битно за ово, значи тад нисам чуо, био сам претходну ноћ значи на стражи, потом на спавању и ништа нисам о томе знао, нити имам појма.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Значи Ви не знате ништа шта се на том састанку дешавало, куда сте требали да идете, шта је требало да се догађа, значи немате појма?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не знам, ја сам био обичан војник, прашинар што кажу, стрелац.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Па добро, обзиром да сте машинац логика је мало дискутабилна. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од оптужених? Изволите.

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: То је ствар оних који су ме мобилисали, није моја.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли знате кад су ти људи доведени у то двориште?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Не знам.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли знате да су људи из ваше јединице чували ту ноћ те људе?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Није ми познато.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли можете да тврдите да нико из ваше јединице није учествовао у томе што сте видели те туче, малтретирање?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Нико кога бих ја познао, значи нико кога сам ја познавао као припадника наших јединица.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекли сте да сте познавали двоје-троје њих?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Знао сам оне најближе мени, али нико од тих које сам знао нити ико у униформама ко је би идентичан нашој униформи.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Колико је људи било тамо из ваше јединице?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Где?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У Ловасу?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: У Ловасу, па можда негде 60-70, не знам ни ја.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И колико сте Ви њих познавали?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Имена неколицини, а знао сам лица можда двадесетак људи у врх главе.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па је ли онда можете да тврдите да нико није од њих тамо?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Није био нико у униформи идентичној коју је имала наша јединица, то сам рекао.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли сте то кад сте били у том дворишту чули или познавали неког кога су звали «Боксер»?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Никад чуо да су неког тако звали.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми та маскирна ваша униформа, односно припадника ваше чете и та маскирна тих неких других по чему се разликовала? Чија је била тамнија, чија је била светлија?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Имате разлике разноврзне, имате у кроју, у дезену, значи самим шарам, бојама и остало. Значи имало је то и ми смо, понављам, ту униформу добили непосредно пре него што су нас убацили у аутобус да пођемо за Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте ми понављати, реците ми је ли ваша била светлија зелена или тамнија зелена или?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Била је другачије нијансе као што је сад ова униформа садашња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је разлика?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Разлика је у бојама, значи у распореду боја и у кроју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ваша била другачије боје тамније зелена, светлија или?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Нове су биле тамније зелене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше су биле тамније?

Сведок РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ: Нове, тамно зелено-браон-црно, оне боје и нијанса жуте, као што су садашње униформе исте. То су те униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Допунских питања нема.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо кратку паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА** у 16 часова и 25 минута и биће настављену 16 часова и 45 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ НАСТАВЉА** у 16 часова и 50 минута.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Драгојловићу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам узмемо личне податке, да положите заклетву па ћете моћи да седнете. Име оца?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Гвозден.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Гвоздена, по занимању сте?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Металоглодач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Металоглодач, са станом у?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: У Ваљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ваљеву, адреса?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Суворорска 210.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Суворорска број 210. Година и место рођења?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: 1965., Ваљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1965. године у Ваљеву.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ, од оца Гвоздена, рођен 1965. године у Ваљеву, са станом у Ваљеву, Улица Суворорска број 210.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитаћу Вам имена и презимена оптужених па ћете рећи да ли сте с неким у сродству или у завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да ли сам у сродству са неким? Не.

Са оптуженима несродан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године, ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила при том нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и страдање цивила при догађају на тзв. минском пољу. Испричаћете суду шта је у вези тога Вама познато, да ли сте били тамо у Ловасу у то време, уколико сте били у ком својству и све што знате у вези овог што је предмет оптужбе. Изволите.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па у Ловасу сам био то је било 1991. године, био сам војник тадашње државе која је била. Отишао по позиву, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли знате нешто од овога, чули сте шта је предмет оптужбе.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Знам да су побијени неки људи тамо на минском пољу, то знам, а колико, шта, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сте војник Ви били, које формације, шта, где? С ким сте дошли? Седите, сад можете да седнете.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Је ли могу да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па био сам војник у ПДВ чети из Ваљева. Формација? Која формација, не знам, то је чета у којој сам био, а сад мало нешто ближе, нешто, формација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био командир чете, командир вода?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Командир чете је био Влајковић Радован, а командир вода је био Стојковић али име се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па причајте нам кад сте дошли у Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Дошли смо у Ловас, у Ловас смо дошли, прво смо били, пре тога смо били у Чаковец, Чаковци, сад како се већ звало не знам. Ту смо били једно два-три дана па смо дошли у Ловас. Једног дана поподне пред мрак негде, не сећам се баш које је то доба. Били смо у школи, смештени у школи, ту смо боравили, ту смо преноћили, то је то, ту смо били. Сутрадан смо имали неки збор на који сам ја закаснио мало, немам појма, изашао сам ту и то је то.

Кренули смо ка неком пољопривредном добру некој задрузи или економији, шта је то било стварно не знам, пошто нисмо ту ни боравили више од једне ноћи. Место нисам познавао да би нешто детаљније могао да опишем, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта би даље, није то то, нисмо чули главно.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не знам шта Вас интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте шта је предмет оптужбе страдање цивила на минском пољу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Јесам, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у вези тога шта, како? Стигосте до задруге и то је то.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па знате шта на том минском пољу кад је пукла прва нека граната или не знам шта ја сам залегао и чувао главу, искрено речено, јер пуца нити знам одакле нити шта, морам залећи прво чувати себе па после ако има времена да се диже глава, а богами тешко, нисам дизао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате још нешто да нам испричате у вези тога?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам, па били смо, дошли смо на то пољопривредно добро, у ствари то је нека задруга, шта, како се већ, економија, немам појма, ту смо дошли. Ја у ствари нисам ни улазио

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

унутра, био сам напољу. Одатле су неки људи изведени, отишли смо, требали смо да идемо на неку, виноград неки, винограде, али ми смо се зауставили код неке детелине која је била нама са десне стране. Ту су ови цивили прешли доле, поређали се ту, немам појма, ја сам остао овамо на путу у каналу и кад је пукла прва било је залезање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили прешли, сами они ушли ту, како?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Знате шта, кад смо долазили тамо неко је од, да ли је то немам појма, ја сам био негде на средини можда те колоне, чак можда мало и доле при дну, да ли је неко рекао речима или није али неко је показивао руком да скрену тамо, немам појма, неко у униформи, не у нашој униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па они су скренули људи тамо и онда су ваљда стали у онај, у колону и кренули су ка неком минском пољу, ја немам појма, нисам ни знао док није пукло, да је ту минск поље или шта већ, то је пукло и онда је било залегање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пуцање?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Било је пуцања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је пуцао?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ау, тешко питање, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Лукићу.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Драгојловићу, ја сам Бранко Лукић и браним Радована Влајковића у овом поступку.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Добар дан.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ја ћу да се вратим мало у школу, када сте дошли увече у Ловас јесте ли Ви имали неко задужење?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Где сте провели ту ноћ?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: У школи.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Шта сте радили?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ја сам играо, лично ја сам играо карте, покер.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ко је играо са Вама карте?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па играло је знаш како, ко је имао мало, колико је ко имао пара, ко је пре сео и тако, било је и кибицера и тако. Они људи који стоје иза нас гледају и тако.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Нека имена или да нам опишете јесу ли из Ваше јединице?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па јесу, био је један момак којег смо ми звали Котешица, како му име не знам, играо је Веран, али не знам

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ни Веран како се зове, ја сам играо са њим фудбал некад па знам га као Веран али презиме баш не знам. Било је нас више ту. Играли смо сви до два-три у ноћ.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Веран, да то није Верољуб Милетић?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па ја га знам као Веран, вероватно, презиме му баш не знам, треба да је он. Не знам му презиме само.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Шта се дешава, је ли мирно ту ноћ?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ми смо играли покер, ту смо играли покер целу ноћ. Оно убијање времена, страха и досаде.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ујутро пред школом кажете закаснили сте.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Пред школом, у ствари ја мислим да је био неки због у ходнику, на то сам закаснио па сам излетео као оно задња овца испред школе.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, и?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ту су стајали ови моји другари који смо били тад заједно и нека расправка, не расправка неки је, нешто су причали идемо као на неко чишћење, немам појма, ја сам се укључио мало касније зато што сам све време коцкао па мало и нисам баш.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Са ким сте стајали ту, сећате ли се?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па баш ту, не знам био је ту поред мене и Влајковић је био ту, ту је он стајао, ту је, били су сви ови моји који су ту уз мене.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Више људи, ево овог дечка Кутешица ја немам појма његово име али знам га као Кутешица, он је из једног села код Ваљева које се зове Кутешица па је, а сад како се он зове.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Сад долазите пред економију, кажете нисте улазили унутра.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Је ли излази неко из те економије?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да ли је неко?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли излази неко, неки људи, да ли видите Ви да неко излази из те колоне?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Тад у моменту док није пошла ова група људи.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Та група људи, ко је та група људи?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам ваљда су људи из села, не знам.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: У цивилној одећи?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: У цивилној да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Излази ли са њима неко наоружан?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па имало је неких војника у шареним униформама, онако неким СМБ чини ми се да је била, можда неко у СМБ, а неки они војни, како се зову, они шушкаци као који иду преко свог одела које имаш па чини ми се тако она нека прскана униформа.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: И шта раде ти наоружани? Јесу ли они припадали вама ти који излазе са тим цивилима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не, не, нису они наши. Ја мислим да су то територијална одбрана Ловаса или већ, ја сам тад мислио да су то они.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, али не знате сигурно или знате сигурно или?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам, ја сам мислио да је то ТО.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: То Ви претпостављате, добро. Шта раде ти људи који излазе са цивилима? Они њих изводе је ли им говоре нешто, говоре ли вама нешто, кажите нам ту ситуацију шта се дешава?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па изводе их, они иду, право да вам кажем у тој економији унутра шта су они њима рекли немам појма они људи у приципу иду по некој вероватно команди коју су добили или наређење неко, не знам стварно, јер нисам улазио унутра, нисам их видео унутра.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Колико је било цивила отприлике?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам можда 20, 45, 15, 20.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Вас колико је било из ПДЧ?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па можда 20-30 не знам тачно.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: А ових који са њима излазе?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не могу ја.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Па отприлике, наравно, отприлике.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ових војника са њима 10-15, не знам.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Нисам ни бројао.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли се кретали у тој колони организовано, неорганизовано, по водовима, измешано, кажите нам мало?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Знате шта, ми смо у принципу ишли са леве и десне стране тих људи који су били из, ваљда из села, ја не знам стварно одакле су људи.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Цивили?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Цивили, ми смо били са њихове леве и десне стране, ишли смо као и они у колони један по један.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Са њихових страна?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Са њихових страна, са леве и десне стране.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Са које стране сте Ви били?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Са десне.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Ко води ту колону, ко је напред? Одакле ваша чета почиње у тој колони?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам ко је напред ја сам био негде у средини, да ли је неко и био нешто посебно напред, онако се то нешто мало и растегло, ту смо ишли сви пушке о рамена то је то и напред, где идемо немам појма.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли у тој колони видели Радована Влајковића, Јосиповића, Плавшића?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Колико се сећам Радован је био испред мене можда чак и први до мене, нисам баш сигуран први али можда други до мене, исто у колони испред мене иде.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Видите ли га да нешто командује вама или цивилима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не. Мени није командовао ништа, ни цивилима.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли се неко креће уз ту колону?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па крећу се ови што су били у тим, што сам ја мислио да су територијалци, они су крећу напред-назад, ајде брже, пожури, ово, оно, то је то.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Обраћају се цивилима или вама или?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: У принципу цивилима, цивилима, у принципу цивилима.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли приметили у току тога кретања шта се дешава да ли је неко убијен, бачена нека бомба?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Јесте.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Кажите нам нешто шта сте видели?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па један човек негде поред мене овако мало можда метар иза мене није могао више да иде, онако чини ми се да је био пунији, један га је од тих војника, сад нисам видео ко је стварно, а и нисам их ни познавао, да сам их познавао знао бих ко је, извео је и после тога пар неких секунди, минут чује се неки пуцањ. После сам чуо да је убијен.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Јесу ли бацали неке бомбе уз пут?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па знаш шта, чуо се неки прасак, али то како смо ми ишли значи са леве стране да је бачена бомба да ли у

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

кућу или где, али не знам, то је ипак иза наше колоне бачено иза леђа и онда не видиш.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Колико је отприлике била дугачка та колона?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па немам појма, мени је била дуга као година. Дугачка колона, не знам растегнута, они људи иду у принципу полако, растежу, не знам ни ја.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Па добро, ако може тако.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да нешто лупим баш.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Ти који се крећу уз колону, да ли се крећу са Ваше леве стране и леве стране колоне или са десне стране? Где се крећу?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Више са моје леве стране јер ми смо били до краја пута, до краја тог асвалта и до те банке, у принципу смо газили можда чак лупам, банку онако највише је простора било са леве стране.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. И? Креће се колона. У једном моменту долази до промене у кретању колоне. Да ли се застаје? Да ли се негде скреће?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па зауставила се колона негде код неке детелине где је лупам, испред те колоне било пар војника који су отишли горе ја стварно не знам, који су оно и скретали колону ка детелини.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Морате да кажете у микрофон шта су радили, да опишете.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Били су неки људи који су исто војници у ствари, не људи, у униформама и они су зауставили колону и скренули је у десну страну.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Показали сте, махали сте руком.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па он је окренут контра, он је показао да иду људи тамо али њему кад се окрене, њему то дође друкчије, зато сам Вам показао.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Он је махао рукама да би показао? Да ли је викао? Да ли сте чули глас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па знаш шта, било је ту више неких гласова и ово-оно, мени то више личи на неку и ширу команду а не команду једног човека. Као да командују сви.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Тај што маше и ти што командују су имали униформе као Ви?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не, ми смо имали сви исте униформе, а они су имале различите.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: И како сте Ви? Шта Ви радите у том моменту? Ваша та јединица.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па шта радимо, не радимо ништа. Гледамо, силазимо,

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Силазе људи у детелину.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Неки су сишли и прешли су тај канал и пошли да прате као те људе, да иду за њима, ја сам био ту у каналу. Неки су прешли канал, неки нису, неки су остали на путу.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Ту долази до експлозије?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: То је било већ се ту растегло, па свак на своју страну у принципу како је ко где хтео.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Долази до експлозије.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Долази до експлозије и онда сам ја залегао, ја међу првима.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: И?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да ли је то нека мина шта је пукло, не знам ни ја.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Ви имате пушку?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да, да.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: И? Јесте ли је ставили на готовс? Јесте ли имали цев? Метак у цеви?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Пушка је била на рамену све време и пала је с рамена кад сам залегао. Метак у цеви не.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли пуцали тада Ви?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли чули неко око Вас да пуца?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Пуца да.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Око Вас људи?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па ту да кажем испред мене, како ја сам у каналу а они су на пар метара испред мене тамо, 15-20 метара, не знам ни ја колко, 30, можда и више не знам.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли видели Јосиповића у колони?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: У колони не.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: А јесте ли видели Стојковића?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Плавшића?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не сећам се, ево Радован је био испред мене један или два, мислим да је био чак први од мене. Били су они ту ја сам њих видео ујутро а да је у колони баш не.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Колико траје та пуцњава? Да ли можете да одредите?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Та пуцњава траје пар секунди, можда 3-4 секунде, 5-6 не знам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли видели људе да леже, рањени, мртви?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па знате шта, кад сам устао видео сам да леже неки људи, сад ко је од њих жив, ко мртав ја стварно не знам.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли, шта се дешава после тога? Остајете ту? Одлазите?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: После тога, сад не знам колико времена, ми смо се вратили ка Ловасу јер то је било на неком да ли је сад, неком излазу из Ловаса, мислим да је то пут којим смо ми у принципу и дошли у Ловас.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли видели рањене да се износе?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Не? Отишли сте пре?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Отишао сам пре.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Ко Вам је наредио да се вратите?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: У принципу нико.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Окрећете се сами.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Јесте ли видели неки војни џип?

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Војни џип не. Мислим да сам видео неки камион који је кад смо се ми враћали прошао у контра смеру, сад где, зашто је отишао немам појма.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Шта Ви мислите ујутро где идете? Шта су Вам рекли где идете?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па ја колико се сећам, требали смо да идемо у неке винограде.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Када сазнајете да је терен на који сте стигли миниран?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: То сазнајем кад је пукло. Тад сазнајем.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Кад су људи ушли у детелину, да ли њима неко командује? Да ли неко нешто говори пре него што је пукло? Јесте ли чули? Обраћа им ли се неко?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па можда је неког говора било, али ја. Било је неке галаме, неке приче али ја нисам чуо баш директно нешто да је речено а они су сви стали у неку врсту један до другог, колико се сећам да су у једној врсти стајали.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Пред задругом да ли сте приметили да било ко од Ваших командира Вама командује? Да добијате нека наређења?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

Адв БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени Влајковић. Има ли питања?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Оптужени Влајковић Радован. Интересује ме у којем си ти воду био? У којем си воду био?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: У којем сам воду био?

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па командир вода ми је био Стојковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то вод? Први, други, трећи?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ја мислим други вод.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Јеси ли ти био обичан војник или командир одељења?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Командир одељења.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па то је нешто било безначајно.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. А реци ми ноћу, у току ноћи кад сте играли карте.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Добро?

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Дошао је, ко је дошао у ту просторију где сте ви били? Мислим та група која је играла, није битно.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па знаш шта, ту су сви гледали то играње карти, био је један од онако ћелав, мени непознат. Њега сам онако да ли због те ћелаве, да ли је обријан, ошишан, или је тако ћелав не знам. Мени је он онако упечатљив, мало више сви смо у униформама неким, па ми је униформа, али он је баш онако сијао.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. Реци ми како је он изгледао? Да ли је он био ситан, крупан, мршав?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Крупан, јак, имао је метар у леђа.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. А где си га видео сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је видео?

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Да ли си га видео уопште сутрадан?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па видео сам га ја мислим чак сам га видео у видео сам га на овој групи војника који су зауставили ту колону, он је био чини ми се ту поред њих, можда је чак и он издавао команде али нисам сигуран. Ко је издавао, ко је махао оно руком да скрену, стварно мало сам био даље па нисам сигуран. Био је ту.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Значи ти си га приметио кад се колона кретала да је био ту на путу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па приметио сам га сигурно да је стајао горе а сад да ли је оно шетао као ова војска, па вероватно не знам.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик тужиоца Небојша Марковић. Кажите ми колико дуго сте били у том Чаковцу, Чаковцима како се зове?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Чаковцима. Можда два-три дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кажите ми ко Вам је рекао да треба да идете у Ловас? Вама лично.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Хоћете поновити?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Вама лично казао да треба да се иде за Ловас? Ко Вам је издао то наређење?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Лично?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Лично нико. Ми смо кренули сви, кренула је цела чета, пакујемо се, идемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па неко је морао да каже претпостављам, не можете. Јесте ли Ви сами одлучили да идете у Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ја сам не, боже сачувај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда ко вам је казао?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па немам појма ко је, спакивамо се, идемо у Ловас, тако је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко казао ако већ немате појма ко, да ли је било речено због чега се иде у Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Идемо, премештамо се право да Вам кажем немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа немате појма? Казали сте да сте играли карте.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Покер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, покер. Играли сте покер и кажите ми овај, поменули сте неке од особа, да ли је неко од старешина био ту да је играо са вама?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па да је играо покер, баш се нешто и не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од старешина био међу онима који су кибицовали?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па био је Радован некад је гледао можда кад смо играли, можда је Дарко био. Ја стварно не обраћам пажњу на.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А кажите ми тај ког сте поменули, који Вам је остао упечатљив, тај ћелави.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па остао ми је зато што је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел он играо или је кибицовао? Шта је он радио?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Знате шта, то је било пре 20 година, био је ту али сад да ли је играо баш, не бих смео да тврдим да ли је играо али био је ту поред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док су се играле карте.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Јер ми смо се мењали у некад и на пет минута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел неко казао ко је тај човек?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не. Сасмо је био у униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте играли карте, јел било каквог разговора о томе шта ће сутрадан да се ради.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Док смо играли карте, било је само разговора о картама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажете ујутру сте закаснили на то постројавање што је било у ходнику. А јесте ли док сте то касније стизали јесте ли чули уопште тада да је нешто речено? Где се иде? Где ће се ићи? Пре него што ћете изаћи у двориште?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да идемо у неке винограде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али кажем јесте ли то чули док су ови људи били у ходнику још или сте то чули напољу тек?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ја мислим да сам чуо напољу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кад сте изашли напоље, шта сте тамо затекли? Да ли је Ваша чета била постројена?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па у неком лошије сложеном реду. Онако, више смо били као група неко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли били по водовима груписани у том реду?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Како је ко стигао да изађе, ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми јесте ли ту видели Ваше старешине?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Видео сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте видели?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Видео сам Радована, видео сам Јосиповића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су они били?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ту стајали са мном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим јесу ли стајали међу Вама? Испред Вас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Испред нас, ту поред нас у тој некој групи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А јесте ли видели Перића?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је он стајао?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па ту мало испред нас, ту је све то у принципу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И од кога Ви сад чујете за те винограде? Ако сам разумео, то Ви нисте чули ту од старешина?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога сте?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Кад смо кренули, где идемо? Идемо каже у неку економију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је наредио да се крене?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био на челу колоне?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па стварно не знам ко је био на челу колоне, али кад крене стадо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми колико је та чета тада имала људи? Колико је бројала?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Нисам Вас чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је чета бројала људи отприлике?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Наша?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па можда 25-30 људи, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 20 људи чета? Па колико је у воду било људи?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па знате шта, ја се не сећам колико је у воду било људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте командир одељења. Колико у Вашем одељењу било људи?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Било је једно 5-6 тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 5-6. Колико одељења има у Вашем воду?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Немојте ми веровати, можда три.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Три? Ако је три пута по 5-6, 15-18. Колико су онда имали други водови?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остане још 7-25 како сте рекли једном.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па било је 25, 30 људи, 35. Не знам стварно, нисам ни бројао, кад смо кренули колико нас има сад испред, сад иза, стварно не знам. Да ли смо сви кренули, немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можда није нико кренуо? Кажите ми овај кад сте дошли тамо до те задруге јесте ли се ту постројили?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је рекао да ту треба да станете?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па зато што су неки ушли унутра а ми смо остали напољу.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су ти неки што су ушли? Јесу ли из Ваше јединице?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па неки јесу, мислим да су неки наши ушли, али ко је ушао, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте после сазнали ко је био тамо, шта је видео или тако нешто?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми је ли неко ноћу ишао да чува те заробљенике? Да ли сте о томе нешто чули?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не? Добро. Кажите ми сада.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Моје одељење ја пошто сам био неки као назовите командир, ми нисмо то чули а сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Питам да ли сте чули за неког другог, јасно је да Ви нисте били. Кажите ми кад су сад почели да ти излазе људи из, је ли Вама неко наредио да Ви треба да кренете даље?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па немам појма, ја сам мислио да ми идемо, не знам, куда су кренули сви, кренуо сам и ја, команду неку посебну од мојих старешина нисам чуо нешто да је неко рекао, него кренули идем и ја и готово шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како то без икаквог наређења идете? Јесте ли пре тога чули да ће ићи ти цивили?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да ли сам чуо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Раније, да ће ти цивили да иду са вама. Те које су изводили.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте чули? Како су они изгледали?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па цивили као цивили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Јесу ли имали неке повреде? Јесу ли имали оружје мислим? Јесу ли били у униформи?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Нису били у униформи, нису имали оружје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сада кажите ми колика је дугачка била та колона? Ви сте рекли дуга, али определите ми мало. Каква је била формација у којој се крећу људи? Поменули сте да су цивили у средини а ви са стране. Да ли су све по један ишли или је било више људи у врсти?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па један за другим су ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем јесу ли све по један људи ишли или је било по три, четири у реду? Два, како се креће та колона?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ја мислим да је било њихове да кажем две колоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тих заробљеника?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Заробљеника, сад да ли су заробљеници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Цивила добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Цивили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је било и са једне и са друге стране војска?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, бар четворо су у реду једном од свих тих заједно, па колико је дуга.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па ако би се ухватио неки ред, нас два и њих два.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико је дугачка та била колона?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам стварно, не могу да направим неку процену, да не лупим баш, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте рекли да је било тих цивила?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Можда 20-25.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да је било 30, 25, 30.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па тако 25-30.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је ових било у другим униформама, ових који нису ваши?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па њих је можда било 15-так, 20, не знам тачно. 15-так оријентационо али не могу знати баш тачно колико их је било, нисам их бројао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, по Вама то је отприлике све укупно око 70 људи по четири човека, колико је то могло да буде дугачко? Ако је то све тачно што сте казали. И ако се развуче.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам колико је. Стварно не знам, шта да Вам кажем колика је та колона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На којој сте били удаљености кад сте видели да се десила експлозија? Од те експлозије? Да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па можда на 15, 20, 30 метара, не знам тачно. Био сам у једном онако каналу, нит сам изашао, нит сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми какав је поредак био, рекли сте цивили како сам разумео да су испред на тој детелини. А ко је иза њих?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Били су ови војници, не наши него ови други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико су они били далеко од тих цивила?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па можда пар корака не знам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где су били Ваши војници? Ови рекли сте да су неки ушли у поље.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па ту су стајали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико далеко су сада од тих других војника?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па можда исто тако колико су једни од других тако некако. Неко одстојање пар метара можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми јесте ли могли да оцените кад је почела пуцњава ко је пуцао? Ако цивили немају оружје као што сте рекли, остао је онај ред иза њих и иза тога ови војници из Ваше јединице. Да ли сте могли да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Могу само да проценим одакле је дошла пуцњава а ко је пуцао стварно не знам. Пуцњава је дошла мислим од тих војника који су стајали иза цивила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте могли да процените да ли је неко од Ваших запуцао евентуално? Да ли је постојала могућност?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не верујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После тога да ли је дошао неко на лице места са неким возилом, неко војно лице или тако неко? Да ли сте Ви приметили?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваш командир вода Живан Стојковић да ли је био у тој акцији? Да ли је ишао и он?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па знате шта ја се њега не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се не сећате? Командир Ваш непосредно претпостављени.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па био је ту, ујутру је био колико се сећам, али да сам га видео нешто после, ја нисам видео ни сам себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били војници из Вашег одељења са Вама тад?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па нисмо нешто стриктоно баш по команди били да су сви уз, него где је ко стао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тако била та Ваљевска чета? Потпуно дезорганизована и у Чаковцу и свуда?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Кад је то пукло ми смо после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, шта се овде дешава? Јесте ли то тако били дезорганизовани тамо на ратишту откад сте дошли у Чаковац или у Ловасу нешто специјално сте се. Да ли можете да објасните?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам, ми смо били организовани како, имали смо сви униформе исте, сви смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на ову организацију командовања и то.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Нисмо добијали никакву команду тад ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Чаковцу јесте ли добијали неку команду?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Какву команду? Ништа, ми смо само били у кући једној и чували око куће ето неку лупам, пожарство или тако нешто. Нисмо имали никакву ни акцију, нит смо опалили метка, нит смо ништа, ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми оног момента када се дешава убиство овог човека, кажете тамо кад идете према тој ливади. Да ли сте питали Радована Влајковића који је командир чете и који се креће испред Вас шта је ово.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ја нисам видео убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Он је изведен из колоне поред мене можда био пола метра, метар иза мене и извукао га је на леву страну тамо, после пар секунди се чуо пуцањ. После кад сам чуо у Ловасу кад смо се вратили да је убијен човек ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А том приликом нисте се ни освртали да видите, кажете чули сте неко, бацају се бомбе успут, да ли питате Радована.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Иза нас нису се бацале бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Нису се бацале бомбе, пукла је можда једна бомба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли питате Ви командира чете.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Шта да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто. А зашто да не питате?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Зашто га не питам? Шта да га питам кад је све нешто, нека ука, бука, ајде брже, држи, не дај, тамо-вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па управо због те уке, буке.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Шта да га питам? Он човек стоји испред мене, иде испред мене исто као и ми сви остали. Шта има да га питам кад и он исто ради што и ја радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све Вам јасно. Па не питате или шта, не знам.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па шта? Немам шта да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Једва чекам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти цивили како су изгледали? Јесу ли били повређени неки? Јесу ли крварили? Јесу ли се споро кретали?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па кретали су се спорије можда не знам ни ја, да ли је то споро или није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било повређених?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не сећам се стварно. Поред мене не. Поред мене, које сам ја видео ту, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: да ли питате командира чете Влајковића који је кажете ту испред Вас, где ми ово идемо са цивилима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па зашто да га питам, немам појма што га нисам питао пре 20 година ја стварно се не сећам, што га нисам питао и зашто бих га питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је то било, да ли сте стално ишли у акцију са цивилима па сад не питате или?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не, ми нисмо правили госпођо акције не знам колике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било уобичајено да идете са цивилима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто га не питате? Необична ситуација. Неки цивили кажете ту, има их, набројали сте, није ни мали број, иду и ту сад нека ука, бука, цивили се воде, иде се у виноград тамо. Да ли питате где ћемо са овим цивилима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ја сам тад имао 25 година, шта ја имам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе имају године? Управо зато што сте имали 25 година.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па сада би можда некога сад питао нешто где ћу, шта ћу али тада нисам знао ништа, идемо, идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш зато што нисте знали онда, питате.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па шта да питам, кад не командујем ја. Нит ја наређујем, нити командујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не командујете Ви, питате оне који командују. Да ли је Вама Влајковић командир чете.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Командир чете да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто га не питате?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Шта да га питам? Ја мислим да није знао ни он где идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знате кад га нисте питали. Можда је он знао.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па можда је. А не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тамо шта се дешава у тој ливади? Шта раде цивили? Да ли су се држали за руке? Разгртали ту ливаду, ту траву и то?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не знам да ли су се држали за руке не знам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли разгртали ногама доле ту детелину?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па ишли су пешице, пешице ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам да нису ходали на рукама. Јесу ли разгртали ногама ту ливаду?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па морате разгртати ливаду кад је ливада лупам, детелина 40-50 цм, не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, јесу ли или нису? Или нисте видели или шта?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да су је нешто специјално разгртали? Како? Иду ходом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам ни специјално ни никако.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Иду ходом, ја сам то тако видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесу ли мењали правац кретања?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Мислим да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви, где Ви то посматрате? Где се налазите?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па налазим се у каналу испред те детелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте Ви остали у том каналу?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете улазе они сви тамо, само мало сачекајте, никакве команде не добијате, што Ви не идете? Кажете за том групом што и Ви не улазите него остварите Ви.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па баш зато и не идем што не добијам команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па што не добијам команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте добијали команде ни испред задруге, па сте се кретали.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па стало је ту више војника, стао сам и ја шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте стали? Да ли је ту неко нешто наредио да станете?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови Ваши војници што су ушли у ту детелину? Што они уђоше а Ви остварите? Ви кажете понашали сте се као и сви остали. Што онда и Ви нисте ушли у детелину?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Зато што лакше ми је да останем него да идем тамо лупам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па лакше Вам је било и да останете код задруге, па зашто не остасте?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па лакше ми је било да нисам ишао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам зашто у каналу остадохте а овамо нисте остали код задруге?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па ја стварно не могу да се сетим што сам ја остао у каналу пре 20 година, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се ту неке партије покера од пре 20 година.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: То смо играли сваки моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: То смо играли сваки слободан моменат, а било је доста слободног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И баш се сећате те ноћи. А овамо, ја Вас питам неке конкретне ствари.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Није то било те ноћи, то је било сваке ноћи које смо били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли знате да сте баш ту ноћ играли?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Сваку ноћ, не ту, него сваку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ниједну пропуштали?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ниједну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реци ми шта би ту после даље? Шта би с тим цивилима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали после? Десило се шта се десило, питасте ли после, враћате се. Неког од Ваших командира, било чете, било вода, било команданта одреда било кога да питате шта би ово?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па шта да га питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вас није занимало? Људи неки страдали, неки повређени. Вас то ништа не занима, шта се то десило?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па знате шта, ја у том моменту нит сам пуцао нит сам реаговао, нит сам био повређен. Значи, мени је било битно да се моја глава сачувала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Вама представљала та ситуација да ви ходате тим асвалтом а са Вама цивили, разумела сам са леве стране.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да, ја сам ишао до.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били са десне и сад Ви идете са њихове десне стране а они у две колоне иду испред Вас. И још са њихове леве стране од цивила још једна колона оружане пратње, шта представља та оружана пратња и ти цивили? И то тако? Шта сте Ви? Никог ништа не питате? Шта размиљшате у том тренутку?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Немам појма, помињу се неки виногради, ја сам мислио можда они нешто ту ће или да раде или не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да беру грожђе је ли?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам да ли неки не знам стварн нисам ни размишљао о томе, ја сам, шта ћу ја, ја сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ће им толика пратња да беру грожђе? Толико наоружане војске иду да беру грожђе?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам, ја ни сам нисам размишљао уопште да ли ту има грожђа или нема, или шта има или где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте помислили где иду, где ће цивили, шта ће?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па ми смо требали да идемо у винограде, стали смо код детелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да радите ви у виноградима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас управо зато питам. Ви не знате и не питате никога, и завршила се акција и страдали су цивили и неки рањени, и Ви опет никог ништа не питате. То нема логике.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па да ли има логике или нема, ја шта имам да питам не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их виђали после овог?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше командире, командира чете, команданта одреда, јесте ли виђали?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па виђао сам, како нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што не питате?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Шта да га питам, он треба боље да зна од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Он треба боље да зна од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато и да га питате.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Мене то не интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас интересовало? Добро. Изволите даље. Од бранилаца? Од оптужених?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан. Оптужени Љубан Деветак. Питао би сведока, нисам добро разумео, да ли је он чуо пуцањ или експлозију ту где се налази, ту код тог канала јел тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Чуо сам једну експлозију у кретању колоне и једну експлозију и један пуцањ, да ли је сад са једним метком, два стварно сад не могу да, два-три не знам стварно.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Шта је уследило пре? Та експлозија или тај пуцањ или два?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па вероватно Вас не разуме сведок. Он прича, само мало господине Деветак, он прича о кретању према детелини а ја сам Вас разумела да сте на почетку питања рекли док је био у каналу да ли је тако?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Деветак Вас пита, шта се десило, Ви сте у каналу да ли сте прво чули пуцањ или сте чули експлозију?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Експлозију прво. У каналу кад смо били код детелине прво експлозија.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам у виду да сте били командир одељења, што ће рећи да сте морали или бит десетар или примеран војник. Очекујем да разликујете поједине експлозије. Да ли сте оценили да је то експлозија од ручне бомбе, гранате, од евентуално нагазне експлозивне мине?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ја сам само могао да претпоставим, не знам ја шта је тачно, али нека мина, није пуцањ пушке или тако нешто. Нека, сад како пуца стварно.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Пуцањ је пуцањ, експлозија је експлозија. Нећемо да мешамо то.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па нисам ја. Експлозија је прво била, после експлозије је био пуцањ.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: По Вашој изјави Ви сте били негде на удаљености од 20-35 метара колико сам ја разумео. Је ли тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па оријентационо.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па чак и ручна бомба је убојита на томе овај. На тој удаљености а камоли да не говоримо о гранати и исто тако о противпешадијској нагазно експлозивним средствима ако није у питању наравно паштета. И Ви сигурно нисте залегли пре експлозије.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Према томе, Ви морате ако хоћете да кажете да оцените као примеран војник или десетар командир одељења шта је то било. Јесте ли Ви свесни да би на тој удаљености да је нека јача убојито нагазно експлозивна средства.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ја стварно да Вам кажем, ја не знам шта је пукло али није пуцањ био.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте ли Ви стајали ту сами у каналу или је било Ваших сабораца околу Вас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па било је још нас.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Било је још вас. Је ли неко рањен од, Ви или још ти око Вас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нико није рањен?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Не.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте пали од ваздушног удара од те експлозије?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ја сам залегао.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питао сам Вас да ли сте пали а разумео сам.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Ја сам залегао, нисам пао.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Хвала. Немам више питања.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Бацио сам се у ствари, бацио сам се у канал.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Немам питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од оптужених има ли питања? Изволите.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Оптужени Николајидис Александар. Рекли сте да сте дошли испред задруге.

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Да.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: После колико излазе ови цивили?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: После не знам 15-20 минута можда.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ова ваша војска што је ушла унутра је ли излазе с њима заједно?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па излазе и они, морали су и они изаћи.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па јесу ли их они онда извели?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па нису они, они су изашли. Нису их они извели, прво су изашли ови у неким маскирним, они су ишли за њима, они су изашли, ја се тог детаља баш нешто посебно и не сећам.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја Вас питам да ли излазе заједно са њима, Ви кажете да. Сада ови изашли, ови изашли. Јесу ли изашли заједно с њима? Значи, они их изводе?

Сведок АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ: Па не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћници да ли имају питања? Нема више нико од оптужених, допунских нема.

Довршено сведочење.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете господине Драгојловићу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Бранкица Мајкић адвокат, у паузи сам се консултовала са брањеником, будући да је саслушан сведок Драган Николић а да је у предлогу од 26. јануара околности на које су предложени сведоци Витомир Драгојловић и Драган Николић исте, с тим што је овај човек како смо чули данас, био генерални директор те је релевантније да говори о сарадњи уљарица и задруге, предлажемо да се отклони саслушање Витомира Драгојловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића адвокат Бранкица Мајкић изјављује да поводом, да одустаје од предлога да се саслуша сведок Витомир Драгојловић, чије саслушање је одређено за 15. јун 2011.године.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОТКЛАЊА СЕ извођење доказа саслушањем сведока Витомира Драгојловића.

Обавестити сведока да сутра не долази на главни претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Хтео сам госпођо председавајућа да Вас замолим, да Вас обавестим пошто имам јаку зубобољу и сутра ћу ићи ујутру код стоматолога у Руму. Међутим, што је то јако компликовано, ако не би дошао да знате да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви мислите то тако ако не би дошао.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Ја ћу ујутру ићи одмах код лекара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па?

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Пошто је то проблематично вађење, ако би морао у болницу или било шта да Вас обавестим да не буде неких проблема, ја ћу доставити после здравствену сву документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не разумем, ако, Ви не можете то тако хоћу-нећу да дођем, једино ако останете тамо у тој болници, то може.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Ја кажем ја ћу отићи код лекара ако ме они.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 14. јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да рачунате, суд ће тамо да тражи извештај да ли сте збринути, да ли сте остали и то.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ја ћу доставити документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да доставите. Где у коју установу идете?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Идем у дом здравља Рума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дом здравља Рума.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да, али они ако не буду могли да раде, мораћу у Сремску Митровицу, медицински центар Сремска Митровица на стоматологију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На стоматологију у центар Сремска Митровица.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: То ћу видети ујутру не знам, али знам колико је компликовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Телефон оставите овде да сутра сазнамо да ли сте и да будете на том мобилном телефону да би знали шта се десило и у којој сте установи, ако сте збринути суд да провери да ли сте ту заиста збринути.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро. Јел одмах да оставим телефон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да Вам одмах кажем број телефона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите тамо. Оставићете.

Адв ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Судија, да ли сам ја погрешно записала сутра у 15 часова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте јер смо, колегиница Мајкић има неку завршну реч.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 17 часова и 48 минута и биће настављен дана:

15. јуна 2011. године, у 15 часова у судници 4

Записничар,

Председник већа-судија,